

Явор Конов

Passim

Дайджест
Българска
Първо издание

Всички права над текста и снимките ми в тази книга са запазени

© Явор Светозаров Конов – автор и съставител

Явор Светозаров Конов – издател

ISBN 978-619-91439-0-2

Явор Конов

Passim

(октомври 2018 – септември 2019)

Passim...¹

Неведнъж съм поглеждал ретроспективно какво съм правел във facebook. Но неотдавна ми дойде идеята да прегледам изцяло всичко, поне за последните 12 месеца (а това е и учебната година с ваканцията към нея)².

И преглеждайки, разглеждайки и оглеждайки всичко, усетих, че отново ми беше интересно и вълнуващо на редица места. Отново спрях поглед на разни „визии“, отново се замислих и дозамислих по едни или други проблеми, отново отидох в исторически и културални „отправяния“...

¹ **Passim**. Synonyms: about, around, here and there.

Passim is from the Latin word *passus* ("scattered"), itself from *pandere*, meaning "to spread." *Pandere* is the root of the common word *expand* and the not-so-common word *repand*, meaning "having a slightly undulating margin" [...]. *Passim* itself appears in English both on its own and as part of the adverb *sic passim*, which means "so throughout." *Sic passim* is typically used to indicate that a word or idea is to be found at various places throughout a book or a writer's work.

Examples of *passim* in a Sentence: the book belonged to my father, and his trenchant comments are found *passim*—both in the margins and between the lines of text.

Passim произлиза от латинската дума *passus* ("разпръснат"), самата тя – от *pandere*, което означава "да се разпространява". *Pandere* е коренът на обичайната дума за разширяване и не толкова често срещаната дума *repand*, което означава „имащ леко вълнообразно поле, в смисъл и на периферия“ [...]. Самата дума *Passim* се появява в английския език както самостоятелно, така и като част от наречието *sic passim*, което означава „така открай докрай“. *Sic passim* обикновено се използва, за да посочи, че дума или идея трябва да се намери на различни места в книгата или творчеството на писателя.

Примери за употреба на *passim* в изречение: книгата принадлежеше на баща ми и неговите тревожни коментари са открити като пасиви – и в полето, и между редовете на текста. (Превод Я. К.)

Merriam-Webster Dictionary SINCE 1828, Вж. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/passim>

² Годината, в която Тереза бе абитуриентка и замина студентка в Грьонинген (Хрьонинген), Холандия, което бе и семейният ни приоритет в този период.

Отново се посмях на смешки, взети направо от живота³.

И в един момент реших, чрез подбор, да съставя една „книга“ за публикуване в интернет, на свободен безплатен достъп – книгата, която „държите в ръцете си“.

В съставянето и публикуването ѝ няма (почти) никакъв нарцисизъм. Почти няма и мои фотографски селфита. Но като цяло, тази „книга“ е „селфи“, volens-nolens, защото, показвайки върху какво ми се е спряло вниманието (от всичко, което е влязло в ползрението и слуха ми), показва моите нагласи и реакции (човек вижда, каквото знае – известно ви е и от личен опит, и като стара максима). В този смисъл facebook е и едно огледало, автопортрет и портрет (защото не можеш да си даваш сметка за всички аспекти, в които се представяш пред тази най-широка публика, пред всеки един различен от другите човек, който има достъп до теб чрез интернет).

Нещо и като своеобразен дневник, който е и личен мой (в много малка част и степен, защото е и публично-личен), и мой за „външни“ (не мои), но ангажирали ме по един или друг начин събития, спомени, годишнини, прогнози, перспективи...

Пиша всичко това не за да говоря за себе си, а за да оправдая, поне поясня неизбежната (ми) субективност на представеното.

Споделял съм откровено. С желанието и надеждата да съм и полезен, информативно поне (божем и мисловно и културално). Да насоча към стойностни неща, някои от които повече или по-малко да коментирам – коментирам наистина в качеството ми на независим, без връзка с партии, други институции, продавачи и пр.

А и всеки, стигнал по един или друг начин и причина до тази „книга“, може да реши дали ще се занимава с нея и ако да, то с кое от нея, как и доколко. Разнообразието от материалите в нея я обособява и като своеобразен „дайджест“. Но дайджест съвсем не само развлекателен – има и неща, свързани с проблеми.

Съвсем не на последно място, направих тази „книга“ и за общуването ми със студенти и колеги в НБУ (а и не само). Като учебно помагало (отчасти поне). Например „колекцията“ с линкове към видеоматериали, свързани с Панчо Владигеров, си е наистина една *rag excellence* христоматия⁴. И много други материали има (и чрез линкове за достъп), свързани с култура, изкуства, история, наши и чужди. Знаем, че линкове се деактивират, но след като

³ В това отношение съм изключително благодарен на наблюдателността, осмислянията и чувството за хумор на Теодора и Андрей; Тереза също е страхотна, но е по-затворена, а и в последната година, в която тя бе твърде натоварена, по-малко съм общувал с нея.

⁴ Вж. на стр. 32-39.

материалът е описан, потърсването му чрез Гугъла (например) често го открива някъде другаде. В този план продължавам да оценявам все по-високо електронните издания, които ти дават мултимедийна информация и преживявания, и безкрай от възможности да твои лични по-нататъшни интернет-отправяния в посоки, времена, жанрове...

Изложението е в „обратна хронология“ – от септември 2019 към октомври 2018. Но спокойно би могло да се чете и „отзад напред“, вече в същинската му хронология.

И така, за който реши – приятно четене, гледане, слушане, размисляне, преживяване...

Жоков

София, септември 2019

Явор Конов, 12 септември 2019

Наближава отновооо!!! 😞😞😞

(Че и какви ти "няколко месеца" – цели 9! Ама все ще ги изкараме някак, само да е живот и здраве!)

Явор Конов

17 септември 2018 г.

"Мамо, мен хич не ми е д'аго с това отк'иване на учебната година, защото зак'иването ще е чаак след няколко месеца..."

* * *

Явор Конов

11 септември в 21:01 ч.

"За какво си мислите?", пита ме трафаретно фейсбук.

Ето за какво:

Знам че **НЯМА НИКАКЪВ СМИСЪЛ** да пиша всичко това – само си губя времето, че и вашето (на тези, които евентуално ще го прочетете), но и **НЕ МЕ СДЪРЖА!**

(А и после ще се намерят кои ли не да кажат: „Ама защо си мълчахте!“
Укоризнено, така. Включително и такива, които и в момента си мълчат.)

И с написаното изобщо – **ИЗОБЩО!** – не отправям какъвто и да е укор към ръководства на училища. Укорът ми (вече ако продължа да ползвам тази евфемистична дума) е към държавните ни нормативи за труд (висш труд – учителски, на тези, които формират децата, бъдещето на нацията) и неговото заплащане.

За какво става дума:

Стана така, че ми се случи директно да разбере, че ако поискам да преподавам в **НАЦИОНАЛНО** училище по изкуствата (тези, подопечните на Министерството на културата, на Министър Банов понастоящем), така както съм на пълен щат в университет, бих могъл да бъда в училището като „съвместител“. Съвместител –

нещо като „половин щат“, но без летните месеци. (Дотук добре, да речем. Защото ти през лятото би могъл да работиш по актуализиране на преподаването си или по някакво ново за идната учебна година преподаване, но...) ШОКИРАН бях да науча, че държавата (всъщност някой администратор или група администратори, не знам кои и кога са взели и наложили тези решения) за преподаване в училище, включително и в такова от национално значение, не зачита образователно-научен ценз като доцент, професор, доктор и доктор на науките. (Моля да обърнете изрично внимание: пиша не тъй за себе си, колкото по принцип – там е работата, в „принципа“, валиден за всеки от колегите, да речем от НМА, СУ, АМТИИ, ВТУ, ЮЗУ...) Че и не зачита преподавателския ти опит (трудов стаж) във ВИСШЕ училище – ако нямаш завършена „педагогика“, започваш „от нулата“. (Моите уважения към завършената „педагогика“ – разбирам съображението, но само донякъде – защото има прекрасни педагози, завършили педагогика, но и НЕпрекрасни; и обратното – при незавършили педагогика има такива, които с чудесен успех биха работили – и работят – с невръстни деца и/или по-големи ученици. Въпрос на познания и педагогически талант. Защото, какво бе талантът: нещо, с което се раждаш (малцина) и нещо, което се мъчат да „постигнат“ (компенсират)(мнозина), безуспешно.)

Но да оставим и това настрана. Да речем, че става дума за млад човек без хабилитация и докторат. Става съвместител и започва работа – преподава, да речем, историко-теоретична дисциплина на паралелки от по 22-25 души. Заплатата (половинката) е... 460 лв. Ако надскочиш норматива (определения брой часове, които трябва да изпълниш за тази сума), за допълнителни часове можеш да получиш по 7.20 лв. (за, както ги наричат, „лекторски час“). Става дума все за БРУТНИ възнаграждения.

Като „ударил чертата“, без да можеш да бъдеш съвсем точен в изчисленията (защото не можеш да знаеш сумарно какъв ще ти е годишният приход и съответният годишен данък върху него), пресмяташ, че реално ще получиш по 7, може би и по 6 лева на час.

ШЕСТ лева за преподаване на 22-25 деца в Национално училище! Като разделиш 6 лева на 25 деца, виждаш, че държавата е предвидила (?!) по 24 (двадесет и четири) СТОТИНКИ за едночасово обучение на дете (в група). Държава член на Европейския съюз. В наши дни, в който ако отида с колата в Гр. да видя Т., от хотела ме известяват, че бих могъл да ползвам услугите на близък платен паркинг срещу 20 евро на денонощие. В наши дни, в които уважавах себе си дърводелец, бояджия, водопроводчик, електротехник и пр. (моите уважения!) не е доволен, ако в работния си ден не е изкарал поне 150 лева – в София, по лични мои наблюдения.

Връщам се на учителите. КАКВО преподаване и обучение може да се очаква срещу 24 стотинки? (Нека да са 25. Нека да са 30.) Да преподаваш, да учиш, да изпитваш, да овладяваш, да възпитаваш, да му създаваш интереси, дори да го

търпиш (в някои случаи)... За 13-15 евроцента!? Какво е това, ако не ... (тук моля всеки да си даде сметка, коя дума първа му е дошла на езика).

Нито политиканствам, нито търся и правя скандал: просто питам в човешки, преподавателски, професионален, културален план. Омерзено питам. Отчаяно. (Не заради себе си отчаяно.)

Излизат КОНСТАНТНО стабилни и верни думите на селските първенци, които, когато Петко Рачов Славейков търсел работа като учител в село Михалци (до Павликени), защото и имал там роднини, и като поискал за учителския си труд годишно „1000 гроша – и да ме храните!“, му отговорили: „Че много искаш — отвърнал чорбаджията. — Ний за цяло лято — прибавило едно от чорбаджийските мекерета — плащаме на гуйдарю да ни пасе гуедата и па ни му давама повик от двестя грошое, ем дя-й то да си гуйдар, а дяй да си даскал: гуйдарю цял ден оди да са пиче по слънциту, тича подир гуедта, дъждо го иди поняуга, а ти жа седиш у килията на сянка, няма дъж, няма вятър.“ (Вж. https://skif.bg/index.php/knigi/avtora-avtora/5230-dya-i-to-da-si-guidar-a-dyai-da-si-daskal?fbclid=IwAR1OAXHxW3AUaRWAjn-XGjjK3UNsaDBp0rc9YfCsEsoSW_wlJ6ebr5y_Xgk)

За 6-7 лева на час навършили пълнолетие ученици продават фрешсокове в София, доколкото знам (хем могат да пият сокове колкото си искат, макар че още на втория ден сок вече не им се поглежда, на много от тях). Със или без завършена педагогика. Та, като учител, каква ФИНАНСОВА МОТИВАЦИЯ може да имаш да преподаваш в училище при заплащане в „стандарта“ на 6-7 лева на час?! (Идеализма оставям настрана, при всичките плащания, които трябва да правиш, за да си жив. И то без да си болен – ти или твой близък, тогава става адско. И остави „адско“, ами невъзможно.) За 6-7 лева на час, да се запознаваш с учебни програми (предварително, не се заплаща), да подготвиш съобразно – че и въпреки тях – преподаване (а съвестният подход ще ти отнеме сума ти дни и часове за това – не се заплаща), че и да го изнесеш (което вече се „заплаща“). Какво може да ти бъде финансово самочувствие? Платежоспособността!? И като нямаш самочувствие, като не се чувстваш в този план човек (че и ако си и затънал в дългове..., а те много често се правят поради това, че приходите ти не стигат да покрият необходимите ти разходи), какви емоционални и манталитетни нагласи ще предадеш (щеш не щеш) на учениците-си-възпитаници...

Мизерия, уви... (Да припомня ли и разказа на Чудомир „Урок по история“, написан между 1933 и 1940 и отпечатан като подлистник на столичния вестник „Зора“, <https://www.orangecenter.bg/nashenci-product-2959.html> , <https://chitanka.info/text/7050-urok-po-istorija>.)

(Написаното е мое лично мнение и няма връзка с никакви институции и/или други лица.)

Явор Конов

7 септември в 11:36 ч.

В уикенда (съботата и неделята, за пуристите ;)) между 6-и и 9-и септември (заигравам се и с огледалността на изображението на двете цифри, ползвана в различни отношения, дори и в това – 69), се замислих отново за АДАПТИВНОСТТА. Тя е безспорно висше качество за организма – в полза на приспособяването към околната среда, оцеляването, успеха. Да се нагласиш, за да се наредиш. ("Кой както се нареди! Че не и ли винаги това?", питаше ме Б.Д. в Париж...)

Сред хората обаче, промяната на възгледи и поведения често е осъждана, вече именно морално-етически.

Вече почти на 55, познавам лично предостатъчен брой хора, които се променяха и променят крайно през годините и десетилетията. Едни (от нас) приемат това с разбиране, други – с насмешка, трети – с яд, четвърти – с презрение... Къде – искрено, къде – влизайки в роля. (Пети и шести се чудят кое по-напред, и дали, и как да "съдят" и отсъдят...) Хора най-различни.

В този план на размисли, бих припомнил (и попитал, откъде беше – и е – това?):

"—... Говорите като луд!

— Но живея като здравомислещ. Бях фашист, когато Мусолини беше на власт; сега съм антифашист, понеже той беше свален. Бях фанатичен германofil, когато германците бяха тук, за да ни пазят от американците; а сега, когато американците са тук, за да ни пазят от германците, аз съм фанатичен американофил. Уверявам ви, мой възмутени приятелю – хитрите, изпълнени с презрение очи на стареца заблестяха все по-възбудено, колкото повече заекваше и се ужасяваше Нейтли, — че вие и вашата страна няма да имате по-верен поддръжник от мен в Италия... но само докато сте в Италия.

— Но вие сте изменник! — извика Нейтли, не вярвайки на думите му. — Вие се въртите според вятъра! Безсрамен, безскрупулен опортюнист!

— Аз съм на сто и седем години — напомни му старецът любезно.

— Нямате ли никакви принципи?

— Никакви, разбира се.

— Никаква нравственост?

— О, аз съм напълно нравствен човек ..."

Мога да припомня и това:

„Едни и същи хора. При комунизма са комунисти, при капитализма са капиталисти, ако дойде тук ислямският фундаментализъм, ще станат молли. Преди да дойде, ще бъдат негови най-радикални противници, но ако дойде, изведнъж ще се окаже, че много и дълбоко са размислили. Когато Европейският съюз е силен, те са най-големи евроинтегратори. Ако дойдат руснаците, ще почнат да рецитират Пушкин и Лермонтов. Ако дойдат американците, постоянно ще забравят българските думи и ще ги заместват с английски. Типаж. Вид характер. Идеи, убеждения – това няма нищо общо. Те нямат идеи и убеждения, освен една – да обслужат себе си. И донякъде втора – да изглеждат умни и авторитетни, винаги правилни. Хайне има най-точната дума за тях – филистери.“

Милен Русков

 Милен Русков

Публикувано на: 06.12.2016

Едни и същи хора. При комунизма са комунисти, при капитализма са капиталисти, ако дойде тук ислямският фундаментализъм, ще станат молли. Преди да дойде, ще бъдат негови най-радикални противници, но ако дойде, изведнъж ще се окаже, че много и дълбоко са размислили. Когато Европейският съюз е силен, те са най-големи евроинтегратори. Ако дойдат руснаците, ще почнат да рецитират Пушкин и Лермонтов. Ако дойдат американците, постоянно ще забравят българските думи и ще ги заместват с английски. Типаж. Вид характер. Идеи, убеждения – това няма нищо общо. Те нямат идеи и убеждения, освен една – да обслужат себе си. И донякъде втора – да изглеждат умни и авторитетни, винаги правилни. Хайне има най-точната дума за тях – филистери.

Вж. на <https://www.168chasa.bg/article/5917248?fbclid=IwAR1xl-aRoxKv-KLQsUnkKaiXxemDNnodSLM7LIYtVfAGQeRWsrVsdtkFzC0>.

* * *

Явор Конов

7 септември в 7:41 ч.

ЕМАНУИЛ ИВАНОВ (р. 1998) спечели ПЪРВАТА награда на тъй престижния Международен конкурс за пианисти "ФЕРУЧО БУЗОНИ" в гр. Болцано, Италия!

Изключително голям успех!

Специални поздравии за учителите му в България Галина Даскалова (Пазарджик) и проф. д-р Атанас Куртев!

Специални поздравии за родителите му!

Биографични данни за Е. Иванов:

<https://www.concorsobusoni.it/en/candidates-busoni-piano-competition?id=475&fbclid=IwAR0lwg-W3B8HvB-fpcKhmWizRMm1zALEiPuEEZobvoBDdaStNCHQPXR9AAQ>

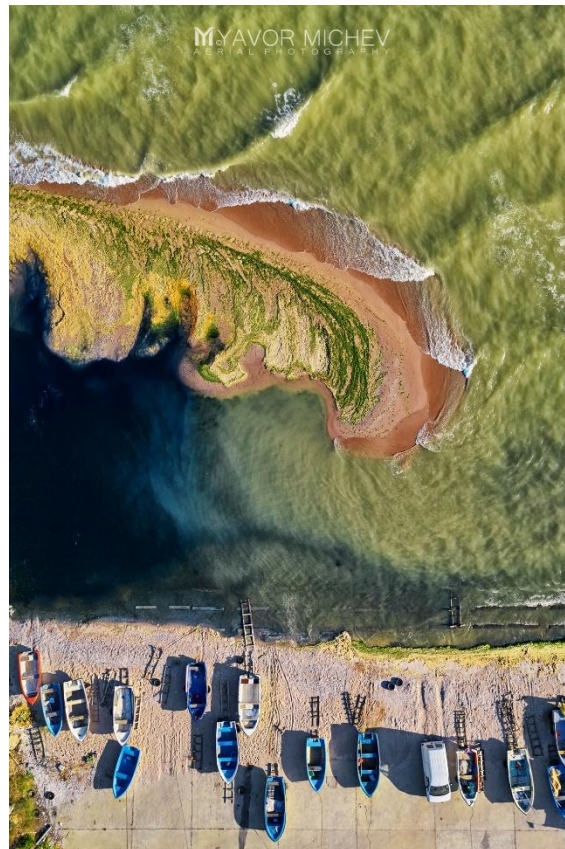
Може да го чуete тук с концерта #2 за пиано и оркестър от Сен-Санс, сол минор, оп. 22 – от минутаж 1:48: https://m.youtube.com/watch?v=tc3dZMrpR_8

* * *

Явор Конов

30 август в 8:29 ч.

Разгледайте ги. Аерофотографиите на Явор Мичев. (Целунат от Бога. Ама и много труд, нали...)

Снимката публикувам с любезното съгласие на г-н Я. Мичев

Страхотни са наистина! Ще ви доставят удоволствие, ще оставят във вас и емоционални, и зрителни впечатления, ще "отразите" после в собствените си дела и творби, дори и подсъзнателно, неминуемо...

Приятен и полезен ден!

<https://www.facebook.com/yavor.michev>

* * *

Явор Конов

28 август в 10:08 ч.

<http://epicenter.bg/article/Boil-Banov--Direktorkata-na-Muzikalnoto-uchilishte-ostava--no-sgreshi-/191219/2/0>

Въпрос към 6-окласник (репортаж, наистина):

„ – Този господин какъв е, според теб, какво работи?

– Ъъъ... П'и'ича ми малко на... ъъъ ... певец. Ама малко. ... Певец ли е, ве'но?
Или депутат?

– Не. Министър е. Министър на културата.

– Ооо... 'Азб'ах.“

* * *

Явор Конов

15 август в 9:04 ч.

"The Way of Seeing" (BBC4, 1972) на John Berger (1926-2017). Недълъг сериал (4 епизода по 30 мин.), създаден някак и в паралел-отговор (манталитетно-оценъчен) на "Цивилизацията, едно лично гледище" (BBC2, 1969) на Кенет Кларк (1903-83).

И двата сериала редовно препоръчвам на студентите си в НБУ, гледаме и в часове едно или друго от тях: да "отидат" в онази епоха, "при" и "със" двама тъй различни и тъй интересни и стойностни тълкуватели. А и те самите започват да тълкуват по-осведомено и по-богато, малко или повече доинформирани от тях.

Вчера насочих и Трз. към "Начинът на гледане/виждане/преживяване/осмисляне" – и до днес христоматиен сериал (и книга, въз основа на него) за редица и редица колежи и университети по света. Да не иде там игнорентин.

Изглеждах го и аз за кой ли път, все с удоволствие и интерес.

Епоха отпреди почти половин век: в разгара на цветната фотография, кино и телевизия. Комерсът си е налице, все тъй на моменти шокиращо безмилостен, безсърдечен и неетичен (ли да кажа?), особено чрез рекламата. Но епоха – 70-те години – на все още аналоговото (дигиталността ще започне да нахлува 20-ина години по-късно, докато стане едва ли не второто, че и първото "аз" на мнозина от нас днес. Още една много интересна съпоставка, междуепохална – какво е същински различното и кое е еднаквото, в тогавашните, и в днешните ни, а и във векове и хилядолетия по-ранните наши човешки осмисляния, преживявания, поведения.

Спирам дотук. Вижте сериала, ако решите (а и "Ц." на К.К. – има го в интернет).

* * *

Явор Конов

11 август в 9:24 ч.

Лайфстайла към наши дни: компютър ("лаптоп") на плажа на кърпа на брега, на пясъка, без сопственик и без чадър, на "пекът", с "лице" към морето и с тонколонка (доста "яка"): и "дъни". Ама ти не би искал да слушаш това: "Е. с. м.!" ("Fuck!", пише и на тениски...)

В моята младост бяха Вефове. Инак, манталитетът – същият.

Отзад (откъм "тила") го контрапунктира (контрадъни) местното капанче... Живот!

PS Все съм си мислел, че са ГеДееРски, а те били... латвийски! VEF, Valsts elektrotehniskā fabrika (State Electrotechnical Factory), Riga, Latvia. Фирма основана в 1919.

Ето го и въпросния:

<https://www.vbox7.com/play:a3272a84eb>

* * *

Явор Конов

10 август

Каквото и ще да си приказваме за автентични ;) или не интерпретации, истинско непосредствено музициране (нещо все по-рядко, особено в аспект на затрогване) или "продаване на номера" (предлагане на публиката на запаметени "чалъми", много често и без същинска връзка с епоха, жанр, автор и произведение – какъвто ти Чайковският, такъв ти и Пиацолата, ама голямата част от публиката "носи"*), стига рекламата да й каже: "Търчете, тамо са най-добрите!", и стига билетите да са по-така скъпички, за "ивенти", на които най-различни рпотсоити се продават за изключителни оригиналности), истината е, че ако нямаш професия с работна позиция, с която да изкарваш редовно поне 3000 лв. месечно тук или поне 2500 евро някъде там, кливваш в мизерията. От тази гледна точка, доволен съм, че Т. и А. няма да бъдат музиканти. Да са живи и здрави! Да сме и да сте!

А за същинско музиковзнание (музикология) в съвременна България, и особено от тази гледна точка (професия – доход), съвсем няма място.

Уви.

(Плажно-клубни размисли. Но не само плажни, уви.)

Да, много пъти ми е правило впечатление, как говорене на френски с английско произношение, например, привежда в смях – напълно оправдано! – и "обща" публика, но в музиката подобни интерпретации не само си минават спокойно, но нерядко предизвикват и аплаузи!

* * *

Явор Конов

27 юли

Вече на следващия ден:

"7-те рилски езера, семейно" (петък, 26 юли 2019)

(Не бях ходил. Признавам. И не бяхме ходили.

Още преди да се оженим с Т., се уговорихме, че трябва да се качим на 7-те рилски езера, при първа възможност. Днес-утре, тази година – онази...

Сега през октомври ще направим, живот и здраве, 20 години от сватбата. И в четвъртък казахме: утре се качваме в 7:30 на колата и отиваме!)

Бе прекрасно! Истинско усещане и преживяване за пълноценно живеене.

Около 8 часа ходене (със спирания, разбира се). Седемте езера, по двата основни маршрута.

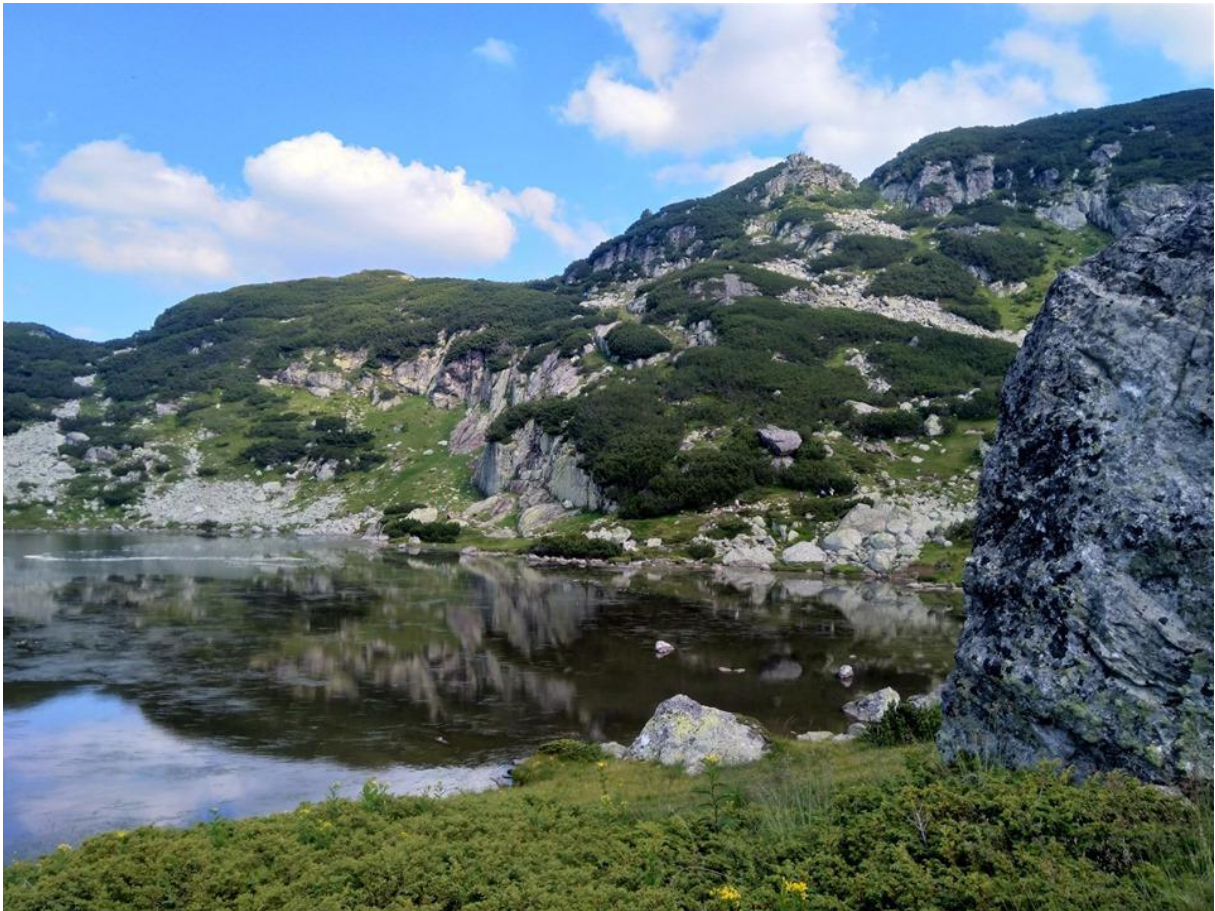
Който иска, може да види. Днес качвам селекция от снимките.

(Три от снимките публикувам и черно-бели – да видят, например студентите ни от НБУ ☺, но и не само те ☺☺, разликата в "интерпретирането" на "едно и също произведение" (в случая: на Бога, или на Природата, кой както иска...) в различен цвят, или по-точно казано в случая: полихромно и монохромно. Или (като в паралел между) "като на пиано" (например) и "на клавесин". Или "като на пиано" и "в оркестрация". Кой както иска...

И няколко видеа качих...

Приятно гледане! ☺

(И да идете!!! Ако не сте – задължително!, стига здравето Ви да позволява; ако сте: пак!)

* * *

Явор Конов

13 юли

Пианистът СЕРГЕЙ РЕДКИН в колегиум с Жорж Санд, Фредерик Шопен, Артур Рубинщайн, Алфред Брендел, Клаудио Арау, Алдо Чиколини, Жан-Бернар Помие, Марта Аргерих, Кристиан Захариас, Нелсън Фрер, Николай Лугански, Фазил Сей, Готие Капюсон...

(Сашо – мили ли, драги ли, не знам как да те нарека – позволи ми да направя този културален контрапункт с един прекрасен отзив за зет ти, чудесния пианист, смятам – и човек, СЕРГЕЙ РЕДКИН. Контрапункт на това, за което пишеш. На крискогеоргилюбеновщината, ако си позволя това съществително от женски род – „local celebrities*“, на които абсолютно няма как да дам „положителен знак“.

* Като „local celebrity“ определи някой неотдавна ЧаГю (написа му го!, смятай какви „приятели“ имат хората!); много ми хареса това „терминологично определение“ – какъвто ти е „локалът“, такива са ти и знаменитостите.

Да, СЕРГЕЙ РЕДКИН в колегиум с Жорж Санд, Фредерик Шопен, Артур Рубинщайн, Алфред Брендел, Клаудио Арау, Алдо Чиколини, Жан-Бернар Помие, Марта Аргерих, Кристиан Захариас, Нелсън Фрер, Николай Лугански, Фазил Сей, Готие Капюсон.... На прочутия Шопенов фестивал в Ноан (Nohant), в родната къща в имението на Жорж Санд (Амантин Люсил Орор Дюпен, 1804-1876). Където, знаем, са гостували музиканти като Лист и Шопен (написал именно в къщата в Ноан голяма част от творбите си – може би 2/3 от творчеството си), писатели като Гюстав Флобер, Александър Дюма син, Теофил Готие, Оноре дьо Балзак, Иван Сергеевич Тургенев, певицата Полин Виардо, художници като Дьолакроа.... https://www.youtube.com/watch?v=Er9_-9hl7xo

(Къщата е закупена от френската държава в 1952 – според друг източник е подарена на държавата от внучката на Ж.С, Aurore Duvevant-Sand, вж тук в началото <https://youtu.be/TReK66Y1-JE> – и е под управлението на Центъра за национални паметници на културата.)

(Жорж Санд, която приживе е била в Англия по-популярна от Виктор Юго и Балзак!)

Жорж Санд и Шопен. (Тяхната 9-годишна връзка... Тя му казвала „Шип Шип“, Chip Chip. Това, което попитах във фейсбука сутринта, но – случайно или не ;) – до момента никой не ми отговори. Още и Chopinet, Chopinski или направо mon cher enfant, моето скъпо дете.)

https://www.francetoday.com/learn/history/nohant_chopin_sand/

Та именно там (припомням), в къщата на Жорж Санд в Ноан, ежегодно се провежда високо реномираният Шопенов фестивал в Ноан. Фестивал-легенда, на който са канени звезди като Артур Рубинщайн, Алфред Брендел, Клаудио Арау, Алдо Чиколини, Жан-Бернар Помие, Марта Аргерих, Кристиан Захариас, Нелсън Фрер, Николай Лугански, Фазил Сей, Готие Капюсон.... Сред тях и СЕРГЕЙ РЕДКИН, който даде рецитал на 22 юни, събота. Даде го преди това и в София, на 7-и миналия месец, в зала „Люмиер“ на НДК. Бяхме там истинската публика (имахме щастието и удоволствието да сме там двамата с Андрей; благодарим изрично и на организаторката Юлиана Караатанасова!). Бе прекрасен концерт: фантастична техника, но в услуга на СЪЩИНСКО, НЕПОСРЕДСТВЕНО МУЗИЦИРАНЕ.

Шопен фестивалът в Ноан 2019 – 53-то издание! От 1 юни до 23 юли.

<https://www.youtube.com/watch?v=erAkZcCpchg>

<https://festivalnohant.com/>

Наистина супербен отзив за концерта на СЕРГЕЙ РЕДКИН в Ноан:

<https://festivalnohant.com/grandeur-et-servitude-de-la-vie-artistique/>

„Une des caractéristiques du Festival, c’est de faire la part belle aux jeunes artistes et de « suivre » leur carrière. Et le public emboîte le pas. C’est ainsi que la foule des grandes soirées est là pour assister au concert de ce jeune artiste, venu en 2012 en résidence à Nohant, puis en récital lors d’un « Tremplin-concert » où il avait fait forte impression. Depuis lors, lauréat du Concours Tchaïkovski et se produisant sur les plus grandes scènes, Sergei Redkin s’inscrit dans la grande tradition russe du piano : une technique hors norme au service d’une immense expressivité. En première partie, il interprète les 24 Préludes de Chopin. Entre chaque pièce de ce cycle (« les vingt-quatre stations de l’âme », dixit Jean-Yves Clément), Redkin prend son temps et nous aussi. Nous n’en apprécierons que mieux les couleurs et les nuances de chacune de ces œuvres miniatures, romantiques pour certaines, totalement avant-gardistes pour d’autres, mais toutes virtuoses et géniales. La deuxième partie du concert nous emmène en terre russe avec Trois Etudes Tableaux de Rachmaninov, la poignante Sonate n° 6 en la majeur de Prokofiev magnifiquement interprétée et en bis, une

transcription pour piano de La Belle au bois dormant de Tchaïkovski/Pletnev. Le public applaudit chaudement cet artiste exceptionnel.“

Ще превода, за всеки случай:

„Една от характеристиките на фестивала е да даде място за изява на млади хора на изкуството и да "проследи" кариерата им. И публиката да тръгне след тях.

И така, изисканата публика е тук, за да присъства на концерта на този млад пианист, дошъл през 2012 в Ноан за творчески престой, последван от рецитал по време на един „Концерт-трамплин“, на който Сергей Редкин направи силно впечатление.

Оттогава насам, лауреат на конкурса „Чайковски“ и концертиращ на най-големите сцени, Сергей Редкин е част от голямата руска пианистична традиция: изключителна техника, на разположение на огромна изразителност.

В първата част на концерта си изпълни 24-те „Прелюдии“ на Шопен. Между всяка от пиесите на този цикъл ("двайсет и четири спирки на душата", казва Жан-Ив Клеман, Jean-Yves Clément), Редкин не бърза – и ние също. Само по най-висок начин можем да оценим цветовете* и нюансите му във всяка от тези миниатюрни творби, за някои – романтични, а за други – напълно авангардистки, но всичките виртуозни и гениални.

Втората част на концерта ни отведе на руска земя – с трите „Етюда-картини“ на Рахманинов, с пронизващата „Соната № 6“ в ла мажор на Прокофиев, възшебно интерпретирана – и на бис, една транскрипция за пиано на „Хубавицата в спящата гора“ (известната у нас като „Спящата красавица“ приказка на Шарл Перо, бел. Я. К.) на Чайковски-Плетньов.

Публиката аплодира горещо този изключителен артист**."

*Именно в Ноан Дьолакроа и Шопен са разговаряли, как се правят цветовете в картините и как – в музиката. Вж. в <https://youtu.be/wSWR3nHEKg4>, на мин. 13:40.

**Artist – „човек на изкуството“, запазвам тъй хубавото определение. Не „актьор“ (човек на акта, на действието), не и „изпълнител“ (нещо подобно). Човек на изкуството! Изкусен майстор!

PS Благодарен съм на случая, че по повод на крискогеоргилюбеновщината и скръбната реакция към нея на Ал.В. – макар и "облечена" в "шеговитост" 😊 , и по причина на изкуството на С.Р., отново отидох – но този път с несравнимо по-голям интерес и обширно – в богатия свят на Жорж Санд и съвременниците ѝ, чрез сума ти текстове и видеа, които изчетох и изгледах с удоволствие.

„Alexander Vassilenko се чувства празнично.

13 юли

Преди малко по БНТ се състоя интервю с Криско. Дълбоко съдържателният разговор бе осъществен от неотразимия Георги Любенов. Ще подмина, разбира се, разсъжденията, съображенията, заключенията за изкуството, за ценностите, за живота въобще и изобщо. Ще отбележа единствено начина, по който водещият предаването представи своя събеседник: "Идолът на всички млади хора Криско". Искам да зарадвам по случай намирането на идола дъщерите си, студентите, учениците си, както и всички млади приятели, сродници и познати. Честито!“

* * *

Явор Конов

13 юли

Малко въпросче за големи културали (е, може и за малки ;)):

Кой на/за кого казвал (наричал го с този псевдоним) "Шип Шип"? (NB: не уточнявам дали не е на латиница.)

(Людмил Ангелов и студентката му Мария-Десислава Стойчева се „обадиха“, че знаят отговора, но няма да го кажат, за да не развалят гатанката, бел. Я. С. септември 2019)

* * *

Явор Конов

27 юни

ХОРОВ ФЕСТИВАЛ С КОНКУРС: ЧАНАККАЛЕ (2-7 юли 2019), Турция

<http://www.canakkalekorofestivali.com/>

Довършвам си превода на английски език на пленарната ми лекция за Хоровия фестивал с конкурс в Чанаккале, Република Турция – тя ще бъде на 6 юли, събота.

По предварителни данни, ще участват общо 43 хора от 11 страни (27 от Турция и 16 от други държави – Полша, Унгария, Украйна, Еквадор, Сърбия, Молдова, Румъния, България, Гърция, Кипър). Хорови състави в различни категории: смесени, еднородни, младежки, детски. Представят се и на Фестивална програма, и на Конкурсна. За конкурса са допуснати 17 хорови състава в различните категории. Международно жури от Франция, Полша, Сърбия и Турция.

Моля да обърнете внимание каква е тематиката на лекцията ми – като за в ТУРЦИЯ (не съм я НАЛОЖИЛ аз – предложих и бе приета с радост и интерес):

„ХОР, ХОРАЛИ, ХОРАЛНИ ТВОРБИ”

В Западноевропейската и повлияната от нея световна култура.

Що е „хор” – от Древна Гърция и през вековете до днес. Що е хорал? Грегорианиката и репертоарът върху нея. Протестантизмът, протестанските хорали и репертоарът върху тях. Й. С. Бах – живот, творчество, протестантските хорали (в това число и авторските бахови) и баховите хармонизации и конструкции върху тях. В кантато-ораториалните му творби. В органното му творчество. Накрая ще иззвиря аранжирани хорали от Бах-Бузони и Бах-Хес.

(Благодарност на Мете Гьокче и д-р Николай Мерджанов за поканата!)

Лекцията ще се прожектира на 2 екрана – на български (заради мен, че съм българин и заради българските хорове и диригенти) и на английски (ясно защо). А ще бъде ИЗЧЕТЕНА НА ТУРСКИ език от доц. д-р Ахтер Дестан (благодарност!!) – заради домакините.

Културални организационни (и финансови) нива и поведения! Chapeau!

CHOIR FESTIVAL WITH COMPETITION: CANAKKALE (2-7 July 2019), Turkey

I am completing my English translation of my plenary lecture on the Choral Festival and Competition in Canakkale, Turkey – it will be on July 6, Saturday.

According to preliminary data, they will participate a total of 43 choirs from 11 countries (27 from Turkey and 16 from other countries – Poland, Hungary, Ukraine, Ecuador, Serbia, Moldova, Romania, Bulgaria, Greece, Cyprus). Choirs in different categories: mixed, male, female, youth, children's., Turkey. Presented at the Festival Program and at the Competition (where 17 choirs were admitted in the different categories; international jury from France, Poland, Serbia and Turkey).

Please pay attention to the subject of my lecture – for TURKEY (I did not apply it – I suggested it and it was accepted with joy and interest):

"CHOIR, CHORALS, CHORAL SETTINGS"

In the Western European and influenced by it world culture.

What is a "choir" – from ancient Greece through the centuries till today. What is a chant/choral? Gregorian chants and the repertoire on it. Martin Luther, the Reformation/Protestantism, the Protestant chants (including JS Bach's) and the repertoire on them. JS Bach – Family, Life, Creativity, Protestant Chorals and his Harmonizations and Constructions on them. In his cantato-oratorical works. In his organ works. Finally, I will play arrangements of chorals from Bach-Busoni and Bach-Hess.

(Thanks of Mete Gokce and Dr. Nikolay Merdjanov for the invitation!)

The lecture will be screened on 2 screens – in Bulgarian (because of me that I am Bulgarian and because of the Bulgarian choirs and conductors) and in English (clearly why). And it will be read in Turkish by Assoc. Prof. Dr. Ahter Destan (thanks!!!) – for the hosts.

Cultural, organizational (and financial) levels and behaviors! Chapeau!

* * *

Явор Конов

22 юни

Какво нещо е животът!

Трябваше Франко Дзефирели да си отиде, за да се накая най-сетне да види прекрасния му автобиографичен филм "На чай с Мусолини" (1999; по онова време се женех, та имах друга доминанта и някак го прескочих, отлагайки гледането уж за малко...). Толкова красив филм, спокоен, майсторски, без зрелищни натурализми (и примитивизми). (Който поиска да го види, на лични мога да му кажа къде...)

Та го изгледахме с Андрей. И му поразказах за националсоциализма в Германия, за фашизма в Италия, за общото и тъй несъвместимо различното между тези съюзници ("Рим, Берлин и Токио, верни във борбата, скоро ще наложат нов ред на земята!", верноподаничещо и лоялсъюзничещо пеела тази тогавашна българска песен...). И за приликите, но и за кардиналните разлики в социализмите (историко-манталитетни и икономически) в двете съюзи до

днешната дата на 1941 година социалистически държави-империи: Германският трети райх и СССР:

Deutsches Reich, Немската империя на Хитлер, 1933-1945 и Съветската на Сталин. Говорих на А. и за историческите международни причини и обстоятелства, довели до тях и до случилите се неща.

Продължавам да нямам ясен отговор (няма и как да имам, разбира се), какво е щяло да бъде – и тогава, и днес – ако немците се бяха въздържали да тръгнат военно срещу СССР. Дали някой не ги е "подхлъзнал"? Мога да имам само хипотези, някои от тях и много логични.

В тази връзка: ако не греша, Мусолини не е и бил известЕн от немско-съюзническа страна за започване на "блицкрига" – и сам решава да прати италианска армия на Изток срещу СССР, за да... участва в триумфалната победа!!!; единственото му притеснение било, че докато италианските войски настигнат немските, те вече ще са победили съветските... ☹

"Какво нещо!", споделих вкъщи.

"Че да не мислиш, че сега е по-различно! Да не мислиш, че в Европейската комисия днес някой има реална представа какво всъщност се случва и предстои?!", получих в отговор.

Само война да няма!!!

Светла памет на милионите жертви на ВСВ! ☹ ☹

* * *

Явор Конов

20 юни

Днес бях в комисия на държавен изпит по пиано с (проф.) Людмил Ангелов. Пианиста.

(С него вече 10-ина години работим в НБУ. Времето си лети!)

Няма да е честно да не кажа – и да не подчертая – колко сдържан, самоконтролиращ се, непримадонстващ, необиждащ, негрубиянстващ, нескандалнически, небуйстващ, некралеслънцестващ, не"оригиналнически", немнениеТОдаващ, неназидателстващ, нехилещ се. Напротив: спокоен (каквото и да му е „отвътре“), уравновесен, внимателен, ненатраплив почти. В преценки,

в говор, в жестове и мимики, в цялостно поведение, в походка ако щете. Едва ли не НЕЗАБЕЛИЖИМ (добрата стара английска дефиниция за стойностния човек) – а всъщност центрова вниманието в себе си (всички знаем защо).

Много поучително. Благодарим му.

* * *

Явор Конов

15 юни

Не го знаех, признавам! Или не сме го изучавали в училище, или не съм внимавал достатъчно...

Поразиха ме народностните (ли да ги нарека?) характеристики (вж най-долу).

Апропо: кой е авторът и кога е написано?

"Насреща ми Ени Джамия
издига свой грамаден свод,
покрит със черна тенекия,
венчаван с полумесец горд.
Наоколо се мълчешката
издигат из височината
като гиганти от гранит
и зрители на две морета
високи тънки минарета,
на кои ходжа гласовит
нарядко дрямката смъщава,
кат верни на молба призвава.
А в жежки дневни часове
отдолу много правоверни
седят на стълбите мермерни,
спокойно пушат наргиле
и гледат тихо, равнодушно

как пушекът се там дими
на облаци и лъкатушно
или народа, кой шуми!
Надясно моста се намира,
кой над море се дълг простира,
направен дървен, хълмест, крив;
покрит със хора разнородни,
с със пушек гъстък, задушлив
из димниците параходни.
А долу чакат край брегът
лодкарите съдрани, голи
и минувачите зъвът
във жалостните си гондоли!
Из улицата всеки миг
минува, тръшка се трамваят;
с със гръмот, бързо и със вик;
и хора бягат, псета лаят!
Из окната по някой път
показват се и пак летят
лица прекрасни, миловидни,
възточни хубости обидни!
И шум, и крясък, прах и дим,
псувни и глъчки, и смъщене,
и пекът юлский нестърпим,
приятност, па и отвращене
и кучета ужасна сган,
на улицата същ стопан,
богатства, салтанати сяйни,
ориентална роскош, сласт,

и бедности, уви! безкрайни,
неволи зли, що нямат глас,
фигури странни, разнообразни
и хубави, и безобразни!...
Тук мяркат се пред твоя взор
и се кръстосват безразбор:
и мюслиманин добродушен,
и грък фудулин и лукав,
и българинът малодушен,
и македонец честен, прав,
и работливият арменец,
и образованият френец,
и анадолец груб и прост,
и мръсний, лошав арнаутин,
и спекулантинът чифутин,
и чер арап със сплескан нос,
Et cetera, Et cetera..."

(Иван Вазов, разбира се. Бе въпрос-закачка. Я. К., септември 2019)

* * *

Явор Конов

15 юни

КНИГА НА ГОДИНАТА

Занимавах ви не веднъж с книгата ми за Атанасиус Кирхер (1601/2?-1680) и неговата изключителна и в обем, и в съдържание, и в историческа и познавателна стойност *Musurgia universalis* (1650).

Книга (<http://eprints.nbu.bg/3838/>), към която не проявиха интерес – не към мен, а към Кирхер и трактатите му (публикувани общо над 7000000, седем милиона думи на латински) – нито от българско национално, нито от българско частно радио, телевизия... (Кирхер, в центъра на вниманието на Умберто Еко и... – можете да видите в книгата ;)) Нито от фестивали... (Трябваше да напиша нещо за П.Вл. – аз, сиромашкият недалновиден... ☹ ☺)

Проявиха обаче голям интерес от Ректората и колегиума на АМТИИ в Пловдив – и именно там с голямо и за мен удоволствие представихме книгата. (Особена е благодарността ми към проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак, зам.-Ректор по науката.)

Та вчера книгата стана КНИГА НА ГОДИНАТА на Съюза на българските композитори – Секция музиколози. В направлението Музикална история. При наистина напълно тайно гласуване. Не съм "въртял" телефоните никому. И нямам преподаватели в "журито" – те всички са покойници, уви. (Инж.) Светозар Конов (татко ми), (проф.) Леон Митрани(, д.н.), Константин Станкович, (проф.) Надя Буланже, Юри Буков, (проф. д.н.) Светлана Захариева, (проф. д.н.) Димитър Христов!, (проф.) Божидар Абрашев(, д.н.), Иван Ненов, (проф. д.н.) Богдан Богданов... Светла им памет.

Moment mal!, както се казва: (проф. д-р) Атанас Куртев е жив и здрав – жив и здрав да ни е на многая лета! Един от малкото честни – и професионално, и човешки – музиканти и хора, които имах удоволствието, честта и ползата да срещна в живота си.

Както и (проф. д-р) Милена Куртева (двамата нямат никакво роднинство) – от нея научих най-вече дисциплина (доколкото съм дисциплиниран...). Жива и здрава да е и тя!

(Но и двамата НЕ гласуваха вчера...)

Забравих (от да са живи и здравите на многая лета!) (проф.) Ангел Станков и Йосиф Радионов (камерна музика). (Проф. д.н.) Пенчо Стоянов. (Проф. д-р) Наташа Япова (за разпалване на емоционален интерес към историята на музиката).

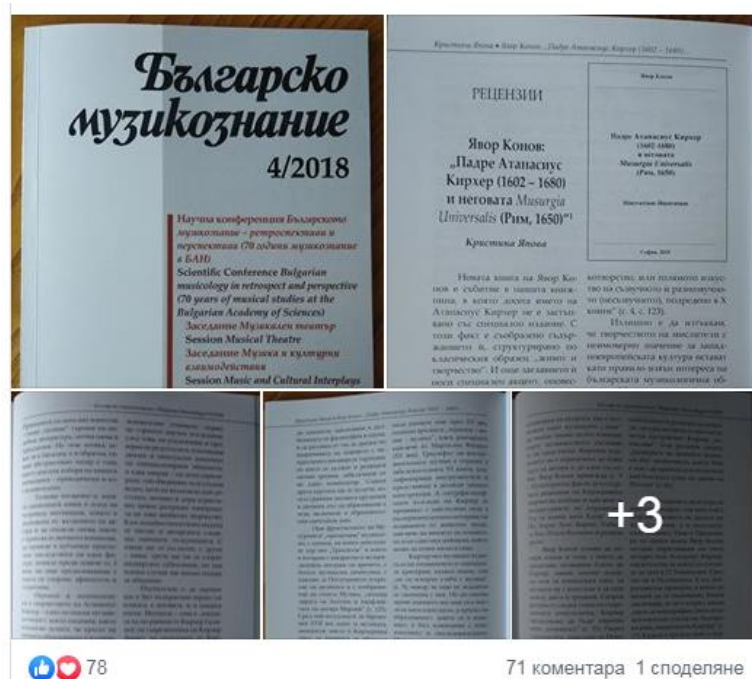
Светла памет на майка ми, (проф. д-р Тереза Джемилева, д-р, д.м.н.), без която и тази книга нямаше да я има. И мен самия, преди това – дете сега ви досаждам...

Разбира се, продължавам да се доучвам от много и много хора (и съм им благодарен), но не в тази степен, уви.

Атанасиус Кирхер е един почти самотник в българската култура, на когото в световната са посветени статии в 23 Уикипедии (а именно в: английската, немската, френската, италианската, испанската, нидерландската – неправилно, не само според мен, у нас наричана холандска – , норвежката, руската – огроомна статия!, полската, каталанската, чешката, естонската, хърватската, унгарската, португалската, румънската, словенската, финландската, шведската, турската, вьетнамската, както и в тези на латински език и на есперанто!). В българската се появи след публикуването на книгата ми. (Дотогава изскачаха прахосмукачките Керхер...)

Благодаря изрично на проф. д.н. Елисавета Вълчинова-Чендова, с която имаме вече едно 9-годишно прекрасно колегиално и човешко партниране (може да се каже "образцово"), която имаше ритващата заслуга да довърша и публикувам книгата си за Кирхер, а и да я явя на вчерашното гласуване.

Накрая – а трябваше в началото: качвам фотоси от прекрасната рецензия за книгата, която написа – по нейно предложение и желание! (подчертавам и това) – респектабилната и като ум, и като познания, и като професионализъм, и като характер проф. д.н. Кристина Япова. И я публикува във водещото ни списание "Българско музикознание". Благодаря й/им и пред вас!

Забравих да благодаря изрично на семейството ми – Теодора, Тереза и Андрей (е, и на Мери ;)) – че ме търпят да се занимавам с подобни ГЛУПОСТИ – както се изрази уж на шега тъй интелigentният и наясно с нещата д-р Вл. М., Директор на издателство на университет.

PS Memento mori! Особено и днес, на Черешова задушница. Светла памет и покой на душите на близките ни!

* * *

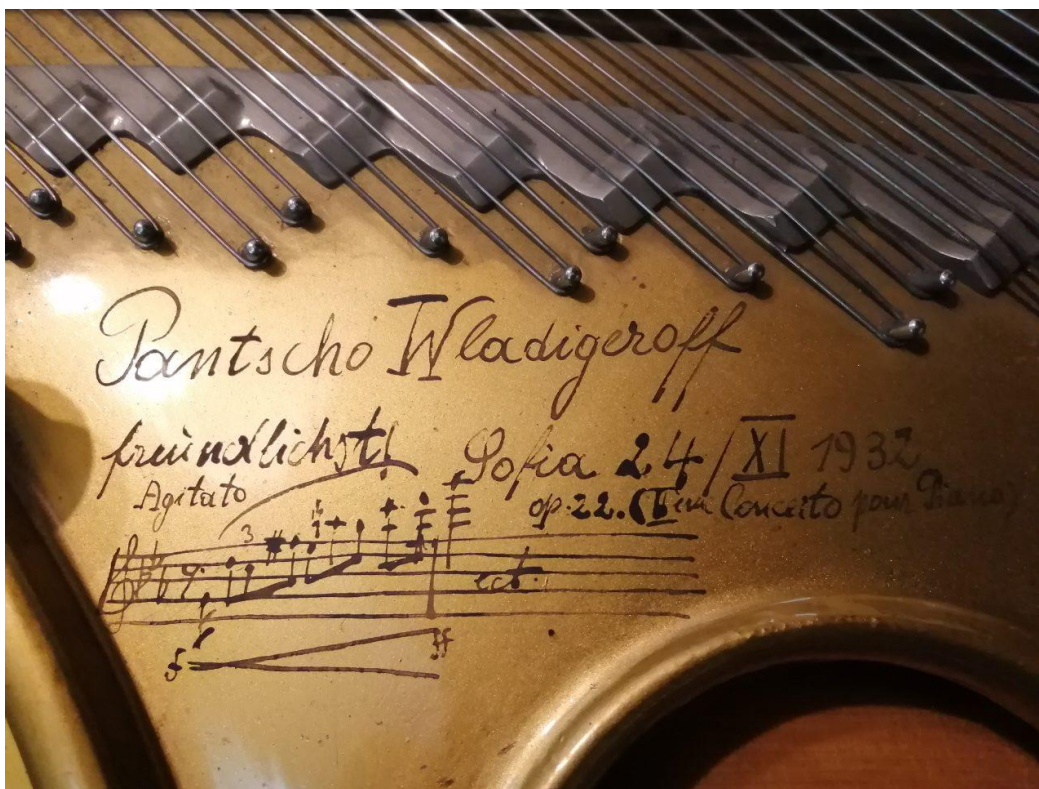
Явор Конов

10 юни

Понеже в събота на Форумa в НБУ (в рамките на ежегодната ни международна конференция "Докторантски четения"), посветен на 120-годишнината от рождението на Панчо Владигеров, стана дума за УНИФИЦИРАНЕ на изписването на латиница на името му (трудна задача, като имам предвид писмовните разлики в езици, ползващи все латиницата), ето хубав информационен текст по темата, на сайта на Издателство "Елм" (София).

http://www.editionelm.eu/pantcho_b.htm

А аз давам кадър с автограф на Панчо Владигеров на рояла на (проф.) Панка Пелишек, находящ се в момента в Къщата-музей „Панчо Владигеров“ в София.

Снимка: г-жа Надя Сотирова, специално за това издание.

Благодаря й!

* * *

Явор Конов

8 юни

Г-жа Цв. К. връчила наградата – това е поантата – и не пише на кого (това е беззначителното).

Нещата такива, каквито са. 😊

NOVINI.BG

Цвета Караянчева връчи първа награда за цигулка в конкурса "Панчо Владигеров" в Шумен - Общество - Нови...

<https://novini.bg/bylgariya/obshtestvo/541764>

* * *

Явор Конов

8 юни

ЗА ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ

Върнах се от конференцията ни в НБУ – и от Форума в нея, посветен на 120-годишнината от рождението на Панчо Владигеров.

Понеже исках да отида днес там малко по-така информиран (припомнил си и донаучил неща за Владигеров), последната седмица издирвах, намерих и прочетох, изслушах и изгледах редица интересни материали за него. Влючително интервюта с него, с негови възпитаници, със срещали се с него, с Директорката на Къщата-музей „Панчо Владигеров“ в София, филм на сегашния Директор на Софийска филхармония за него.

Уви, отдавна вече не вярвам почти на никого и почти на нищо. Уточнявам: всяка "истина" е частична, волно или неволно и поизкривена малко или много. И така, чрез различните чужди „пъзели“ – от различни времена и гледни точки, се опитах да направя моя.

Мога да коментирам, но няма да го направя. Който има желание, ум, а и познания – ще се ориентира, ще си направи изводите и заключенията.

Едно от нещата, които отдавна вече съм разбрал, е, че при каквито и да е исторически и политически условия, вътре в общите процеси всъщност обикновено става дума за междуличностни отношения, за някакви междухорски

борби. Хората, като решат, гледат да използват както и доколкото могат идеологемите на обществената система, в която им се случва да живеят, и съответните ѝ методи и форми на натиск и репресии, за да се борят с някого заради собствения си интерес и/или просто защото го ненавиждат. Борят се за „място под слънцето“, за още по-добро място под него (а то често става чрез изземване на чуждото място), а понякога просто и поради завист или някаква друго лошо чувство към един или други. Понякога и с желанието и да го унищожат в буквалния смисъл на думата. Уви.

И дори при кардинални политико-икономически и произтичащи от тях обществени промени, едни и същи хора, преоблекли се политически – и влезли, самопоставили се в ролята на новата си "лоялност" – продължават да преследват стари лични неприятели...

И по царско, и по социалистическо, и сега.

И така, предлагам ви една „Христоматия по Панчо Владигеров“ (на която се оказах съставител, така да се каже).

Освен генерализираната информация за П. Владигеров в българската Уикипедия и на сайта на СБК, може да научите за него още чрез много симпатичното интервю с него самия, в което разказва как е написал Рапсодия „Вардар“ и „Българска сюита“, чрез „надникване“ в къщата-музей „П. Владигеров“ в София – и с помощта на Светлана Авдала, чрез спомените на възпитаниците му Юлия Ценова (светла ѝ памет!), Стефан Драгостинов и Георги Костов, Милена Моллова и Иван Дреников, Павел Герджиков и Стефан Лазаров. И чрез филма на Найден Тодоров за Панчо Владигеров. После чрез 3 интервюта с Надя Сотирова (сегашият Директор на Къщата-музей „П. Владигеров“ в София).

Накрая насочвам към текста на пианиста Димитър Терзиев (от десетилетия живее и работи в Британска Колумбия): „Панчо Владигеров. Митове, неточности, недоказаности за живота на твореца“.

И към 4 книги:

Виденов, Ангел: Панчо Владигеров в спомени на свои съвременници, изд. Г. Димитров, София, 1979, 40 стр.

Клостерман, Евгени Павлов: Панчо Владигеров, Издателство „Музика“, София, 2000, 383 стр.

Клостерман, Евгени Павлов: Анекдотична владигеровиада, Издателство Фонд култура, София, 2003, 200 стр.

Лазаров, Стефан: Есета, Елм, София, 2018, 448 стр. (9-ото от 15-те есета е посветено на П. Владигеров)

Приятно четене, слушане, гледане. (За който поиска, разбира се.)

И така, линковете:

Статията за Панчо Владигеров в българската Уикипедия:

https://bg.wikipedia.org/wiki/Панчо_Владигеров

За Панчо Владигеров на сайта на СБК:

<https://ubc-bg.com/панчо-владигеров/>

Панчо Владигеров за това, как създал Рапсодия „Вардар“ и „Българска сюита“:

<https://www.youtube.com/watch?v=ygH-HtQBAI> – 9.50 мин.,

<https://www.youtube.com/watch?v=x6JFzvuRFS8>, 15 мин., за къщата-музей „Панчо Владигеров“ и разговор със Светлана Авдала, видео от предаване по ViT, от 2017 – 125 виждания, 4 за, 0 против, към 5 юни 2019

Юлия Ценова (единствената жена-композитор в класа му):

https://www.youtube.com/watch?v=sq5_Y5PFmIY – 14 мин., 2016, в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“. Интервюто е направено по време на снимките на филма Рапсодия „Владигеров“ през 2009г., качено 21 дек 2017, 115 гледания, 1 за, 0 против, към 5 юни 2019

Стефан Драгостинов:

<https://www.youtube.com/watch?v=LEagtxBPFaY> – 12 мин., 2016, в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“, автор-режисьор: Светлана Авдала, оператор: Иван Червенов, качено 21 дек 2017, 183 гледания, 1 за, 0 против, към 5 юни 2019

Георги Костов:

<https://www.youtube.com/watch?v=6tKh94HYnvs> – 14 мин., 2016, в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“, автор-режисьор: Светлана Авдала, оператор: Иван Червенов, качено 21 дек 2017, 95 гледания, 1 за, 0 против, към 5 юни 2019

Милена Моллова:

<https://www.youtube.com/watch?v=pO3DdXzDGNg> – 8 мин., 2016, в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“, автор-режисьор: Светлана Авдала, оператор: Иван Червенов, качено 21 дек 2017, 74 гледания, 0 за, 0 против, към 5 юни 2019

Иван Дреников:

<https://www.youtube.com/watch?v=QpsfOk-8kiA> –12 мин., в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“, интервю, автор-режисьор: Светлана Авдала, оператор: Иван Червенов, качено на 21 декември 2017 – 185 виждания, 5 за, 0 против, към 5 юни 2019

Павел Герджиков:

<https://youtu.be/GDaAOPM3Bvs> – 7.5 мин., 2016, в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“, автор-режисьор: Светлана Авдала, оператор: Иван Червенов, качено 21 дек 2017, 118 гледания, 3 за, 0 против, към 5 юни 2019

Стефан Лазаров:

<https://www.youtube.com/watch?v=xJxOo-DomK0> – 14 мин., 2016, в канала в ютюб на Къща-музей „Панчо Владигеров“, автор-режисьор: Светлана Авдала, оператор: Иван Червенов, качено 21 дек 2017, 85 гледания, 1 за, 0 против, към 5 юни 2019

Стефан Лазаров, Есета – представяне в Националната библиотека в София на 5 март 2019:

<https://youtu.be/05leWSPeOMY> – качено на 20 май 2019, 7 гледания 1 за (моето), 0 против, към 8 юни 2019

„120 години от рождението на Панчо Владигеров“, Найден Тодоров за Панчо Владигеров, в предаването „На концерт с БНТ2“, БНТ2, 24 февруари 2019, 28:40 мин.

<https://bnt2.bnt.bg/bg/a/120-godini-ot-rozhdenieto-na-pancho-vladigerov-24022019>

Интервю на Бояна Андреева с Надя Сотирова, програма Хоризонт, 26 април 2018, 25 мин.

<http://82.119.84.124/post/100963862>

Надя Сотирова, Директор на Къща-музей „Панчо Владигеров“: „Панчо Владигеров е пример за самоотвержена служба на изкуството, на което се е посветил“, 31 мин, предаване по „Поглед“, качено на 5 април 2019, 551 гледания, 0 за, 0 против, към 5 юни 2019:

<https://www.youtube.com/watch?v=P8MxA4nIM0I>

"Анфас" с гост Надя Сотирова, бр. 186, качено на 11 февруари 2019, 63 гледания, 1 за, 0 против, към 5 юни 2019

<https://www.youtube.com/watch?v=QQrnwWSXePE>

Терзиев, Димитър: Панчо Владигеров. Митове, неточности, недоказаности за живота на твореца, Британска Колумбия, 2014

<https://kamloopspiano.weebly.com/vladigerov.html#>

Ето и компактдиска на същия колега Димитър Терзиев "Цветове от България" (Colours of Bulgaria: Piano Pieces By Pantcho Vladigerov, Dimiter Terziev, Arktos Recordings, 2009):

<https://www.amazon.com/Colours-Bulgaria-Pieces-Pantcho-Vladigerov/dp/B001VG1E16>

ПП Неделя, 9 юни 2019, 20:30ч.:

След като поиграхме с А., отидох отново в света на мъртвите ☹, но то и по "инерцията" от вчерашния Форум "120 години П. Владигеров" на конференцията ни в НБУ, която свърши днес.

Ето какви видеа намерих преди малко:

Владигеров говори за Вайсенберг, в присъствието на Вайсенберг, във френско тв предаване – накрая Вайсенберг свири, но не нещо от Владигеров, а от Шопен, Ноктюрното ор. posth. в до диез минор:

<https://vimeo.com/316165371>

Weissenberg: Vladigerov, Improvisation, в 2 изпълнения:

1974

<https://youtu.be/QeTWDAcc8Hs>

1978

<https://youtu.be/imgNGpSFamQ>

ППП Вторник, 11 юни 2019, 10:30 ч.:

Добавям и линк към изданието на "Алегро виваче", наречено "120 минути Владигеров" – "калейдоскоп от истории, мнения и събития" (13.3.19); благодаря на Ирена Гъделева за информацията.

<http://bnr.bg/horizont/post/101092894/120-minuti-pancho-vladigerov>

* * *

Явор Конов

5 юни

А на кого самият Панчо Владигеров подарява своя снимка, на която написва собственоръчно: „На моя любим ученик даровития композитор за спомен от неговия учител Панчо Владигеров“?

(Припомням, че сега в събота и неделя в НБУ имаме традиционната си ежегодна конференция "Докторантски четения" на Департамент Музика, но тази година и с форум, посветен на Панчо Владигеров, във връзка със 120-годишнината от рождението му).

* * *

Явор Конов

5 юни

Кой дава портрета си (снимка) на Панчо Владигеров, със следното посвещение:

"На гениалния музикант Панчо Владигеров – българския Глинка, от благодарния на Съдбата за срещата си с него." (Преведох буквално – смисълът е "благодарен съм на Съдбата, че ме срещна с него", Я. К.).

Питам просто. От любопитство кой ще отговори.

* * *

Явор Конов

4 юни

Радвам се, че отидох на концерта. Радваме им се!

PS (сряда, 5 юни 2019, 6:30 ч.):

През 2013, след рецитал на Вики в НДК, написах текст под заглавие "Пианизмът на Виктория Василенко" (Google може да ви "заведе" до него). След снощи, днес мога да повтора заглавието с още по-големи и дебели букви. Но с не по-малки трябва да напиша и "Виолончелизмът на Атанас Кръстев". И "Музицизмът на великолепното дуо", в което двамата, тъй различни, са тъй майсторски споени (и доколкото Сашо ми каза, само след 2 репетиции). Наистина прекрасен концерт бе. Виртуозитетът в него бе най-малкото! Живо, пластично, дишащо, пеещо, говорещо, стилистично театрализиращо, разнообразно – адекватно на всеки от авторите, но и на натюрела на Виктория и Атанас – пресътворяване на всяка от чудесните сонати. И без никакви залитания в нищо (нито волни, камо ли неволни). И без никакви търговски ухилвания! (Това последното е много, много важно! Защото стана почти епидемично, пандемично уви, в наши дни! Да изброявам ли имена?... Няма нужда, нали? Смятам че предостатъчно образи веднага ви излязоха.)

Съответно: внимателна, заслушана, благодарна, възторжена публика.

Само един бис, уви.

Ако можеше, довечера пак щях да отида на този или друг концерт на Атанас Кръстев и Виктория Василенко.

Накрая, и аз като родител, държа да кажа (нека дам първенство на дамите):

Ася Дончева-Василенко и Александър Василенко, и Нели Кулаксъзова и Анатоли Кръстев: две двойки щастливи родители, с тези деца! Дай, Боже, всекиму!

* * *

Явор Конов

3 юни

Светла ѝ памет на Лили(я) Крачева! Много, много тъжно! Скърбим!

* * *

Явор Конов

2 юни

Post 1-воюнски ("Ден на Детето") пост:

Бих искал изрично да поздравя СВИЛЕН СИМЕОНОВ за това, че със "Симфониета" София даде възможност на голям брой деца и млади музиканти да се изявят на сцена като солисти на симфоничен оркестър. (В поредица от цели 4 концерта в последно време!) При това, за мнозина от тях – за първи път. (А той обикновено е и определящ, знаем.) Това е безценна професионална, колегиална и човешка подкрепа! Че и от такъв артистичен, опитен и добронамерен диригент, който наистина тъй умело ръководеше изпълненията. (Вземам за пример вчерашния концерт в НМУ в София. Кратки видеозаписи има на "стената" ми.) В някои ситуации – и решаващо като мигновено съобразяване на ситуация и светкавична адекватна помощ. И най-важното: с ведро окрилящо партньорство, поставяйки и оставяйки именно децата в центъра на вниманието (а не себе си)... Браво!

* * *

Явор Конов

1 юни

Честит 1-ви юни – Денят на Детето! На всички деца (и на родителите им, че и запазили детското в себе си): да са/сме живи и здрави!

И с един музикален поздрав ("Тръгнал кос, с дълъг нос, през гората гол и бос..." – но оригиналът, в прекрасен а cappella "choir" аранжимент):

<https://www.youtube.com/watch?v=b7EaSQFsQQE&feature=youtu.be&fbclid=IwAR20e6QwVWzzLOUykDPY99jzYPVLJVGtb1yvMBS4Hj8YepahJL0rU8j1hWA>

* * *

Явор Конов

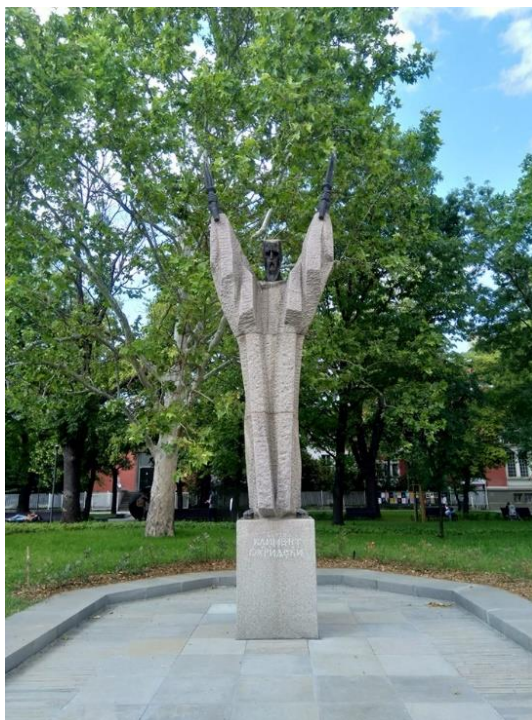
1 юни

" – А този паметник знаеш ли на кого е?

– Ухааа...?!?! На някое чудовище от приказките на братя Грим ли?!?"

(Репортаж.)

А сега, де...

Снимка: Я. Конов

* * *

Явор Конов е в компанията на Adhurim Rasimi.

28 май

Когато имаш интелигентен възпитаник (в случая докторант), който не мисли само за себе си, а и за теб – и иска и да те зарадва – и с ум, сърце и благодарност замисля и ти прави един тъй мил и затрогващ цялото ти семейство подарък (подбрал и свалил е снимката оттук, от фейсбук)...

Адурим Расими, благодаря и аз от сърце! С най-добри пожелания и от мен и нас към теб и семейството ти!

When you have an intelligent alumnus (in this case, a doctoral student) who does not think only about himself, but also for you – and wants to please you – and thinks with heart, mind and gratitude and makes you a kind and merciful for the whole your family gift (selected and downloaded the photo from here, from facebook) ...

Adhurim Rasimi, thank you very much! Best wishes from me and us to you and your family!

Елисавета Вълчинова-Чендова, Иван Стоянов и 39 други 1 коментар

Харесване

Коментар

Споделяне

Adhurim Rasimi Thank you very much professor Yavor. I am blessed having you as a mentor 🙏🙏

Харесване · Отговор · 14 седмици · Редактирано

* * *

Явор Конов

26 май

В компанията на Тереза Я. К.

Снимка: Я. Конов

* * *

Явор Конов

25 май

Днес, 25-и май, вече в далеч по-спокойния от вчера facebook, бих искал от сърце да благодарим на екипа на Библиотеката на Нов български университет в София. За наистина примерната им професионална дейност и за любезното им, отзивчиво и коректно отношение и съдействие на всички нас, ползващи Библиотеката и Копирния център на НБУ. Г-жа д-р Радостина Тодорова (директор на Библиотеката) и сътрудниците ѝ (изброил съм ги поименно по-долу).

Поздрави и благодарности и за хубавите – интересни и стойностни – инициативи (образователни и културални: семинари, изложби, срещи и пр.), съпътстващи основната им дейност.

Изборът ми за поздрав днес е свързан и с това, че д-р Тодорова днес е и рожденичка 😊

И така, още веднъж с благодарност и най-добри пожелания към:

д-р Радостина Тодорова,

г-жа Мария Стоянова,

г-жа Божура Панайотова,

г-жа Диляна Младенова-Давидова,

г-н Тихомир Асенов,

г-жа Ангелина Гимишева,

г-жа Ваня Делчева,

г-жа Юлиана Станимирова,

г-жа Гергана Мартинова,

г-жа Милкана Любенова,

г-жа Пенка Караиванова,
г-н Любомир Томов,
г-жа Теменуга Стоянова,
г-жа Валентина Христова,
г-жа Светлана Иванова,
г-жа Стефка Захариева,
г-н Васил Димитров,
г-жа Десислава Милушева,
г-н Атанас Иванов,
г-жа Ангелина Калайджиева,
г-жа Бистра Гечева,
г-н Георги Младенов,
г-жа Невена Георгиева,
г-жа Цвета Илиева,
г-жа Вера Сиракова,
г-н Веселин Каменов,
г-жа Петя Йорданова.

* * *

Явор Конов

25 май

Вчера (ли бе)...

Тереза абитуриентка. И с Андрей, Теодора и мен.

Снимки: Я. Конов

* * *

Явор Конов

20 май

На ул. "Любен Каравелов" в София. Днес.

Снимка: Михаил Самарджиев (качена във фейсбук).

* * *

Явор Конов

17 май

Слушали – и гледали! – ли сте "Концерт за мене си" от – и с – изумителния и инструментално, и интелектуално, и калейдоскоп-фантастно Фридрих Гулда (1930-2000), в собственото му изпълнение отпреди 30 години? Ако не – вижте го, ако поискате.

И после и неговия-негов "Всеобщ танц". И бах-гулдовската Хроматична фантазия и fuga (изпълнена-записана в годината на моето раждане). И моцартовия ("Коронационен") 26-и (K537) концерт за пиано и оркестър в ре мажор.

Ами прелюда и (джазовата му) fuga?

Каква радост от живота-музика! (Че и с невероятно чувство за хумор!)

Ами Концерта му за виолончело и духов оркестър?

Такова съвместяване (защото това не е low level еklektika) – оттам и осмисляне колкото в "съвкупност", толкова и в отделност (и съответно съпоставително) виждах и научих за какво ли не в живота от Леон Митрани.

Светла им памет и на двамата!

<https://youtu.be/JJQpdoOm604>

<https://youtu.be/Yi385ogFdt8>

<https://youtu.be/mJ5IkHkQrw>

<https://youtu.be/4kT6iP6Jkt8>

<https://youtu.be/B5qlmtIYCvM>

<https://youtu.be/1VgVBv9M-rc>

<https://yavorkonov.alle.bg/за-явор-конов/леон-митрани>

* * *

Явор Конов

16 май

Снимка: Я. Конов

* * *

Явор Конов

15 май

Постинг за ценители (част от грижата ми за малцинствата в Бг ☺):

Поливах цветята на грозното стълбище на блока ни (грозно, защото евтино; не забравям и въпроса за културата и вкуса...). И се сетих за големия Иван Ненов, как ми говореше, че културата изисква условия и грижи (респ. финансиране, Я.К.), че едно цвете да имаш, ако не го купиш, а ти го подарят, трябва да му осигуриш нужните светлина, влага и топлина, за да оцелее изобщо, камо ли да се развие... Нещо такова. Повече – тук: <https://yavorkonov.alte.bg/за-явор-конов/иван-ненов/>

* * *

Явор Конов

14 май

(Повтарям вчерашния си постинг.)

За тези, които се интересуват от СТАРИЯ КЛАВИРЕН РЕПЕРТОАР, припомням преводите ми на 3 хубави френски текста, умишлено публикувани електронно на свободен достъп (pro bono publico):

1. Феран, Доминик: Исторически преглед на старите пръстовки, Явор Конов, превод и коментари, 2014, Научен електронен архив на НБУ, <http://eprints.nbu.bg/2330/>
2. Бомон, Оливие: Препрочитайки "Изкуството да се докосва Клавесинът". Няколко бележки върху "Изкуството да се докосва клавесинът" на Франсоа Купрен, Явор Конов, превод и коментари, 2014, Научен електронен архив на НБУ, <http://eprints.nbu.bg/2331/>
3. Спиит, Ноел: Свиренето /докосването/ на клавесина според прочита на Франсоа Купрен, Сен-Ламбер и Рамо, Явор Конов, превод и коментари, 2014, Научен електронен архив на НБУ, <http://eprints.nbu.bg/2332/>

* * *

Явор Конов

8 май

Понеже тук нередко се появяват (фотоси от, линкове към...) положителни отзиви за концерти, награди от конкурси и други подобни, реших аз пък да си позволя да оповестя един СПОНТАННО написан, съответно неочаквано за мен получен ХУБАВ ОТЗИВ за последната ми лекция-доклад в АМТИИ в Пловдив (за свиренето на Бах на пиано) от колега професор с национална и международна значимост (с голяма музикална и обща култура и PR опит, в това число и в областта на изкуствата), на когото, като писах на „лични“ (цитирам се):

„Благодаря още веднъж, професоре, за грижите и посещението, че и за доведената публика!“, получих отговора:

„От студентките, които дойдоха с мен, само две бяха музикантки (оперно пеене и народно пеене). Останалите са актриси от НАТФИЗ (ние сме се превърнала в нещо като магистратура на театралната академия ☺), имаше и две художнички. Та хипотезата ми бе, че като изключим певиците, темата за интерпретацията на Бах няма да вълнува останалите особено. Но...! После всички бяха впечатлени как може подобна тема да бъде поднесена фино, с чувство за хумор, на общоразбираем език и изобщо по начин, който е любопитен и за "непосветени". Като прибавим и изпълнението на пиано, следобедът се превърна в особено приятна емоция! Та лекцията ти, освен всичко друго, отключи темата как комуникацията трябва да търси и да намира общи вербални кодове с различни аудитории, защото те учат PR в изкуството и някак си случилото се "ми вдигна топката", за да обсъдим и тази тема. Така че и аз благодаря за това, което чухме и видяхме!"

(Упоменавам изрично, че публикувам тази лична кореспонденция след поискано съгласие. Заради спонтанната ѝ достоверност. Не е "помолен" или направо поръчан "материал". И колегата проф. д-р няма ниикаква зависимост от мен – нито служебна, нито кариерна, нито по линия на една или друга облага, реална или потенциална.)

* * *

Явор Конов

8 май

Утре, знаем, е 9-и май. Датата на която, знаем (?), през 1945 Националсоциалистическа Германия (Третият Райх), подписва безусловната си капитулация (припомням популярната преди това песен "Рим, Берлин и Токио, верни във борбата, скоро ще наложат нов ред на Земята!" – доколкото не ме лъже паметта). Отива към края си една огромна война (Втората световна), унищожила в зверския си ход и вихър десетки милиони човешки същества (имуществените, морални и културални измерения на този крах оставям настрана, условно казано).

Най-много жертви дават народите от територията на тогавашния СССР (Съюз на съветските социалистически републики – за неосведомените, вчера дори крайно близка моя ученичка, завършваща с отличие 12-и клас в елитна софийска гимназия, ме попита: „Сталинград, това бе по времето на Ленин, нали...?“)

Знаем какво ли не (доколкото и както го знаем) за Сталин, за процесите тогава там, за какво ли не. За неподготвеността на армията и населението, за съответните в пъти и пъти по-голям брой жертви, спрямо немските, например. Но припомням и изключителната съпротива на населението по тези земи.

В крайна сметка, акцентът за мен пада върху хуманитарната катастрофа, която всяка война предизвиква – а в случая с Втората световна тя е най-голяма (поне засега; дано и завинаги!). Акцентът пада върху предизвиканите от войната смърт и страдание – огромни и за необятен брой човешки същества.

Не бих искал никога повече да има война (колкото и утопично да е това желание, уви – но дано!). Война, която може да отнеме 8 сина на една майка (!!!) – как се преживява това (???), не искам и да си помисля.

Дай, Боже, мир!

* * *

Явор Конов

5 май

И в ПАМЕТ и на МИЛЧО

(Михаил Славов, 1959-2019)

(Ето така горе-долу завърших вчера срещата си с колегите в АМТИИ Пловдив 😊)

Мъри Перая в същото това интервю с Ари Варди му каза – тъй както се бяха събрали двама израилтяни в телевизията в Тел Авив – че всеки, който свири или пее Бах, независимо дали е религиозен, в който и в какъвто и бог да вярва или не, с Й. С. Бах СТАВА РЕЛИГИОЗЕН. И тъй както, според Перая, Хоралът бил най-същинското за Бах...

...И тъй както скоро почина феноменалният ни пианист Михаил Славов (МИЛЧО), който, ако бе се родил не тук (в България), а по-другаде, би бил втори Глен Гулд – че и повече от Гулд, защото в интерпретации на Гулд на Моцарт и Бетовен съм срещал неща, с които трудно бих се съгласил, а във всичко, слушано изпод ръцете на Милчо такива моменти не съм имал... Но така си и почина Милчо крайно неоползотворен, уви (светла му памет!; майка ми тогава се примоли да не го уволняват, защото това ще го срине и финансово, и душевно...; а Милчо имаше само едно-единствено нещо в живота си: голямото изкуство, пианизма, и високата обща култура – и им се радваше и искаше да ги споделя, но трудно намираще ефективна колегиална подкрепа за това... Уви, уви, уви.)

И тъй както в АМТИИ имате пиетет към Юри Буков, който свиреше с голяма любов хорала Бах – Майра Хес „Христос – радост на човешкото възжелание” (из кантата № 147 „Jesus bleibet meine Freude”, в българския превод на книгата на Алберт Швайцер за Й. С. Бах хоралът е под името “Блазе ми, че имам Исус”)... Както и Алексис Вайсенберг!...

И тъй както Константин Станкович ми даде нотите на тази транскрипция на Майра Хес (издание на Оксфорд от 1926), да си ги преснимам, и после ми написа в копието пръстовката си – на абсолютно всяка нота сложи пръст, за да не се колебае никъде нито за миг! – и настоя да го науча – за „златен” бис, както „чичо Коста”...

И тъй както после необяснимо как, глупаво изгубих нотите (все си мисля, че са някъде вкъщи), но в студентските ми години в БДК ми ги даде на свой ред (проф. д-р) Атанас Куртев (жив и здрав да е още много и дълги години!) – и аз си написах отново пръстите, с някои промени, според вече моето удобство...

И тъй както съм безкрайно благодарен на Тони Шекерджиева-Новак (професор и доктор и заместник ректор по науката в АМТИИ), че прие простотията ми и нахалството ми да забравя за тази конференция и едва снощи (в края на първия ѝ от двата ѝ дни!) да предложи тема, и сега съм тук сред вас, заедно сме, което за мен е голямо удоволствие...

...нека иззвиря – аз, който считам себе си за нерелигиозен материалист – в памет и на Й. С. Бах, и на Юри Буков, и на Алексис Вайсенберг, и на Константин Станкович, и на МИЛЧО (Михаил Славов) – но и за живот и здраве на всички ни!, този същия Бах-Хес хорал. Ще ме изтърпите, няма как.

* * *

Явор Конов

28 април

Колелото на живота:

1. в "Преображенския манастир" (Захари Зограф, 1849?; и това на моето семейство, да сме живи и здрави – и ние, и вие!) и
2. в църквата "Въведение Богородично" (в Благоевград, във Вароша - Михалко Голев, 1880-те, предпочитаното от мен...).

Шедьоври.

 Nikolay Merdzhanov, Милена Шушулова-Павлова и 26 други 2 коментара

Снимки Я. Конов

* * *

Явор Конов

23 април

☹ Получих това тъжно съобщение от НАТФИЗ:

"Отишъл си е Венцеслав Константинов. Един от последните ни истински интелектуалци. Писател, поет, преводач, есеист, преподавател, мислител. Остави ни десетки книги, стотици преводи, поезия и проза, преводач на Кафка и Рилке. Поклон."

Син на музиколога Константин Константинов (1903-1955), та затова и пианист.

Изключителен културал. Но не е бил министър на културата. Доп. Я.К.

Светла му памет!

https://bg.wikipedia.org/wiki/Венцеслав_Константинов

<https://darl.eu/>

<https://chitanka.info/person/ventsceslav-konstantinov>

* * *

Явор Конов

23 април

Замислям се не само за миг, а постоянно. При това не съм религиозен, не ми виси кръст на огледалото на джипа (нямам и джип) и нямам иконка на бордното табло... В неделя закарах Т. до (Патриаршеския) храм-Паметник "Св. Александър Невски" в Сф. и останах тъжно потресен от състоянието му: крайно опушен, с изгубили цветовете си, че и избелели изпонапукани стенописи върху много напукана мазилка (носех бинокъл и разгледах и видях лошото им състояние, особено под най-високия централен купол), с не знам колко бели петна от течове, че и редица от тях – големи и постоянни, май... Снимах. Т. ми се скара (мога да кажа и: ме укори), че много обичам разрухата, че с такива снимки и публикациите им не ставам симпатичен на хората, а тъкмо напротив, че хората не искат да бъдат натоварвани негативно още и още, на всичкото им в живота отгоре, че и на празник, дето се опитват и да го имат... И аз не само не качих снимките тук, но ги и изтрих...

А то не е въпрос дали ставам несимпатичен, а – в ръцете на какви сме!! Система и хора (жалко за хубавата дума) в нея – и от нея! И съответно, повсеместната разруха (освен в моловете, някои други магазини, ресторанти и хотели – или пропускам нещо, в това обобщение?).

А "Александър Невски" си стои, може да се види. Свидетел на времето, "обществото" и състоянието.

А предишния ден (в събота) бяхме в Троянския манастир и тъй се зарадвахме от поддържаното му, чисто и дори бляскаво състояние, та приповдигнат духом (толкова му се ще на човека!), направих доста снимки и ги качих тук, в две поредици. И доста хора ги видяха и им се зарадваха.

Почти никой не лайкна обаче снимките ми от палатите на народните занаяти и майсторство (построени в 1971) в доманастирското село Орешак – с тази прекрасна керамика, например, че и дърворезби! Вижте ги. Толкова хора на културата и изкуството сте тука!

* * *

Явор Конов

22 април

"Тате, а у нас не би ли могло Криско да го изберат за президент, ако и освен пее с филхармонията, изиграе и президент на България в сериал, като този в Украйна?"

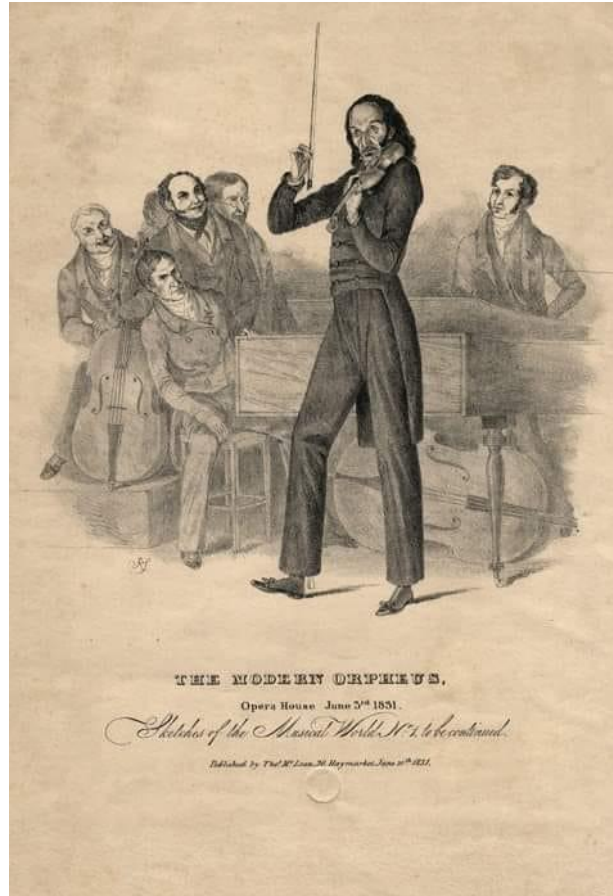
А сега, де. Мога ли да дам сигурен отговор – да или не?

* * *

Явор Конов

21 април

"Тате, аз нали ти казвах, че фентъзито не е от сега. Видя ли!" А.

https://www.wikiwand.com/en/Niccol%C3%B2_Paganini

* * *

Явор Конов

20 април

„ – Това санбернар ли е или кавказка овчарка? (моят въпрос).

„ – Не, това е подобие на Бетовен (отговорът на момченцето).

„ – Аха, ясно. А Бетовен ли се казва?

„ – Не – Гринго.“

(Не му казах, че би трябвало да е БетХовен, според Г.А. и др. под.)

Снимка: Я. Конов

* * *

Явор Конов

27 март

И днес, в Деня на театъра, като ми излизат на екрана какви ли не лица на актьори, някои от които определяни и като "титани", си спомних, за кой ли път, за тази сцена, за невероятните две лица в нея и техните изрази (и особено на дъщерята – в ролята Лив Улман), за които лица и изрази думи трудно биха се намерили – а и май няма нужда от думи, само биха развалили картината. (А май и просто няма начин да се намерят нужните думи...)

ЛИЦА и поведение, и култура, при които не искаш и да си помислиш, дарвинистки, че човекът произлиза от маймуната. Докато лицата около мен в живота (или поне: прекалено голяма част от тях) непрекъснато ми навират в лицето тази идея (не искам да кажа: истина; и не искам и да обидя и маймуните, сред които има толкова мили и внимателни).

https://www.youtube.com/watch?v=hCuGGamaGX4&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3O0VA_V5YbFI3gVvYLZ7zFZTgBLUFR32-TIsURoqNkY_9PRbRsTST6ij3g

* * *

Явор Конов

27 март

За Деня на театъра предлагам да си прочетем – сами, на ум или дори на глас, защо не и на (поотрастващи) деца, въщици или другаде – "Криворазбраната цивилизация" (1871) на Добри Войников. Да, сами да си я прочетем – ние, днес, с настоящия ни ум и чувства, и да видим кое се е променило и кое е останало същото...

На снимките: гробът на Добри Войников вляво пред портата на Петро-Павловския манастир над Лясковец (до Велико Търново).

(Снимките – мои, от миналото лято.)

* * *

Явор Конов

25 март

Филмът "ДИВАТА КРУША" (2018)

Безкрайно благодарен съм на моята добра приятелка – умната, човечна и с морал (колкото и старовремско да прозвучи на някои това тъй ценно за мен определение) състудентка Д. И., която ми съобщи за филма „Дивата круша“ (2018) и с това ме накара да го гледам.

Писа ми това:

„Здравей, Яворе! Искам да ти препоръчам филма "Дивата круша" – турски, но няма нищо общо с турските сериали. В традицията на доброто руско кино и чеховска драма – бавен, какъвто е и животът на тези хора. Безнадежден в някакъв смисъл, повтарящ се в своята безизходица, както се повтаря и

остинатото в удачно избраната Пасакалия на Бах. Много добра операторска работа.”

Намерих филма на руски сайт и – макар и с множество прекъсвания (уви!), днес го доизгледах.

Страхооотен филм!!

И за Тарковски се сетих.

На фона на всички комерсиален боклук, който се предлага отвсякъде ...

Бавен. Ама няма и как да е бърз.

Просто истината за живота. И не само там и сега.

И тази бахова пасакалия – повтаряемостта на живота, но със звученето си към този турски филм му придава и някак универсалност.

(И колко хубаво, че няма друга музика към този филм, „филмова“!)

И кои бяха положителните герои? Умният, хубав, добър и по своему крайно честен (освен в заемите си, ама то поради невъзможност!) и очарователен неудачник – и добрата (му) обичаща го жена, която, ако би могло (да се върне времето), пак него би избрала...

Страхотно разстройващ филм, и в същото време успокояващ те, показващ ти защото, че от нищо няма смисъл – освен от водата, или поне от стремежа към живородността на водата, поне мечтата за нея. Което синът пое. От бащата (когото само кучето му не го упреква!), единственият му читател, многократен, обичащ го, тъй както синът го преценява и описва с не добро в книгата си.

И никъде не видях, у никой у „героите“ (или не съм гледал внимателно? – едва ли...) „усмивката на успеха“, все по-„типична“ у по нашенско: вижте колко съм успял, щастлив, все по-перспективен... (Подобни „усмивки“ „пуска“ и наша Мери, в последния момент, преди вече да те ухапе, милата, в безисходицата си...)

А книгата на сина най-вероятно е прекрасна. Но няма кой да я завърти в РЕКЛАМАТА, която да „викне“ на купувачите: „Търчете, това купувайте!“

И още нещо: ние съвсем не сме по-добре! Макар и битово малко по-добре. Но смислово, смислово – не! Уви.

Филм не за оптимисти. А за реалисти. И май и не за тези с мерините "усмивки". („Усмивките, които нашето куче – милата ни кучка – Мери, „дава“ за да покаже, че следва ухапване... Такива усмивки виждам – у хора – все повече. Бел. Я. К., септември 2019)

* * *

„Прошката на сина – светъл малък лъч...”, добави ми И.

PS От всичко написано, ако от всичките стотини (както казваше дядо) фейсбук-„приятели”, които „имам”, 1-2-ма та до 3-ма да видят филма (3 часа и 10 минути!): БЕРЕКЕТ ВЕРСЪН! (ако се придържам към турското), в тази наша епоха на пресъхване откъм човечност и висок(и) смисъл(и)... (Грях ми на душата!)

"Дивата круша":

Режисьор – Нури Билге Джейлан

Сценарий – Акин Аксъ, Ебру Джейлан, Нури Билге Джейлан

Оператор – Гьокхан Тиряки

Музика – Йохан Себастиан Бах

В ролите – Айдън Доу Демиркол, Мурат Джемджир, Бену Йълдъръмлар, Хазар Ергючлю, Серкан Кескин, Тамер Левент, Акън Аксу, Юнер Еркан, Ахмет Ръфат Шунгар, Кубилай Тунчер, Кадир Чермик, Юзай Фехт, Ерджумент Балаколу, Асена Кескинджи

Продуцент – Зейнеп Йозбатур Атакан

Продукция – Detailfilm, Memento Films Production, Nulook Production, RFF International, Sister and Brother Mitevski, Zeynofilm

И така, ето го тук филмът „Дивата круша” (2018), макар и дублиран на руски:

<http://hdkino-serial.com/3099-dikaya-grusha-2018.html>

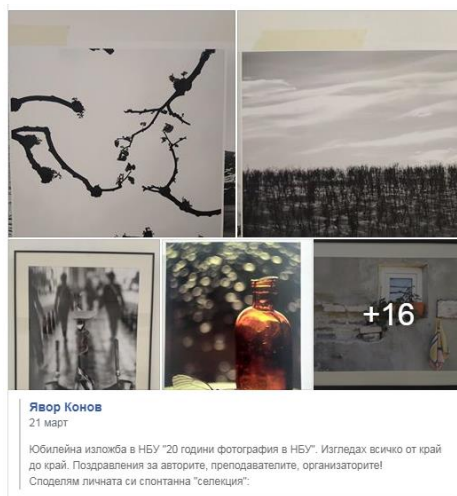
* * *

Явор Конов

22 март

Нарочно споделям този си "пост" – за да го видят повече хора. Защото наистина много хубави снимки! Много яки, ако вляза и в "тон" – и студентите, видях им лицата на откриването на изложбата, бяха много щастливи! И преподавателите им също!

На втори, трети и четвърти етаж на НБУ и в двора. Елате и вижте! 😊

* * *

Явор Конов

21 март

Юбилейна изложба в НБУ "20 години фотография в НБУ". Изгледах всичко от край до край. Поздравления за авторите, преподавателите, организаторите!

Споделям личната си спонтанна "селекция":

* * *

Явор Конов

21 март

С БЛАГОДАРНОСТ към (проф. д.н.) КРИСТИНА ЯПОВА, за рецензията, и към списание "Българско музиковедие", за публикуването ѝ.

* * *

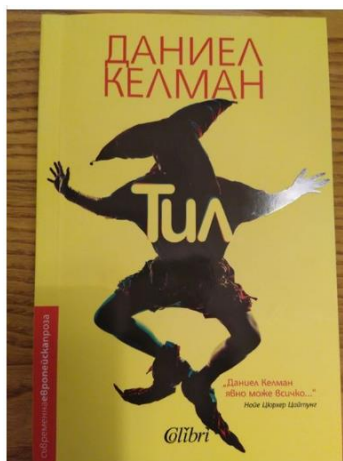
Явор Конов

20 март

Чета за тогавашното, чувам и виждам (най-вече?) днешното...

Съвсеем различно от Шарл дьо Костер... Всеки автор – огледало на епохата си...

<https://chitanka.info/book/428-til-ulenshpigel>

Келман, Даниел: Тил, превод Жанина Драгостинова, Colibri, София, 2019

* * *

Явор Конов

19 март

"Какво мислите, Явор?", "крещи" ми мълчаливо надписът във фейса.

Какво ли? Ето какво:

Седнал съм и днес да редактирам едни музикологични текстове (по служебна принуда). И отново се сетих за милия (и наистина феноменален, в това число и като култура и редакторски умения) (проф. д.н.) Дим. Хр. – като направи(хме) списанието „Музика. Вчера. Днес“ и ми възложи (помоли ме, нали) да редактирам и корекств(ув)ам в него. И ми каза: „Душко, Душко, ако знаеш само колко неблагодарна е редакторската работа! Цял живот работиш с хора – и колеги – сред които и потресаващо малограмотни, сред които и такива с най-високи научни степени и звания, сред които и такива, дето ИМЕТО СИ да трябва да напишат, ПАК ще се замислят и пак ЩЕ СБЪРКАТ. И ти седиш, и им чистиш правописните и граматически грешки за втори-трети клас дето правилата не са научили, и им оправяш и изобщо СЪЗДАВАШ мислите и синтаксиса, и им направяш текста. И те нищо не ти плащат – и остави това, но като се отпечатат после „работите“ им, се фукат с тях, че и... се оплакват: ама вие да знаете КОЛКО ПО-ХУБАВ ми беше текстА, ама нали ЕДИ-КОЙ СИ го развали, щото и да не исках, ми беше редактор... Та така, Душко.”

ПРОФЕСОРЕ, липсваш ми!!! ☹

Нека си го спомним и днес С ЕДИНСТВЕНИЯ ВИДЕОЗАПИС, негов, наличен в интернет. Обяснява, милият, как се е случило и се случва всичко това, което ни засипа и ЗАРИНА:

https://www.youtube.com/watch?v=XSbg0zV4y3Y&fbclid=IwAR0IBaZaqPSzJwQI4-eu2yk9cVeQKKNWjlxWlxWgUxl6rh_9aeUa8eeaglk

* * *

Явор Конов

19 март

"Депутатите, премиерите и останалите там неща, ходили ли са на училище?"

Дете пита баща си, в района на училище.

* * *

Явор Конов се чувства ядосан.

19 март

"Ох, и той доцент, горкият. И се бори. ... А нещо за НАЦИД да е писал?"

Т. (също доцент ☺), на сутрешното кафе.

(И каза още – сега вече ще го напиша и тук, 21-3-2019, честита Първа пролет!:

"И с тази публикация само ще си навреди. Защото нищо няма да се помръдне. Ни-щи-чко!"

А дано е лош пророк!)

(А какво да се каже за творците и изпълнители преподаватели, по същество най-вече практики, в областта на изкуствата: музика, танц, изобразителни... Я.К.)

И така:

Както ми писа приятелят колега – много известен университетски преподавател и учен (не само) в областта на българския език, литература и култура – "Най-после някой по-систематично, но сбито и експресивно да разкаже за галиматията, в която беше вкарана българската академична общност":

https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/obshtestvo/2019/03/18/3405266_reitimgov_genocid_sreshtu_zaplashtane/".

Прочетох с интерес и болка (да не кажа: ГНЯВ). Направих извадки – а който иска, може да прочете изцяло.

" 7 808 986 лв. и 86 ст. годишно за достъп наукометрични бази данни (!!!, Я.К.).

За сравнение: държавната субсидия за Народната библиотека "Св. св. Кирил и Методий" – водещият национален център за достъп до и работа с информационни източници – е в над два до три пъти по-малък размер – приблизително по 3 млн. лв. за последните две години.

Могат да се направят и други сравнения (с размера на субсидиите за научни изследвания в България, за университети, институти и т.н.)...

...обхватът на тези показатели е свит изцяло до наукометрия, извършена по двата ТЪРГОВСКИ продукта на компаниите Elsevier и Clarivate Analytics, за достъп до които се разходват сумите, посочени към обществените поръчки горе.

...тъкмо заради търговската си политика първата компания е била обект на БОЙКОТ в собствената си държава, в Германия, в Швеция и в САЩ, при това в лицето на институция от ранга на Калифорнийския университет ("Бъркли").

Има обаче нещо далеч по-важно от размера на сумите и корпоративните печалби: и двете индексирани системи са ЧУЖДОЕЗИЧНИ. ...пълна езикова и публикационна емиграция на българските учени...

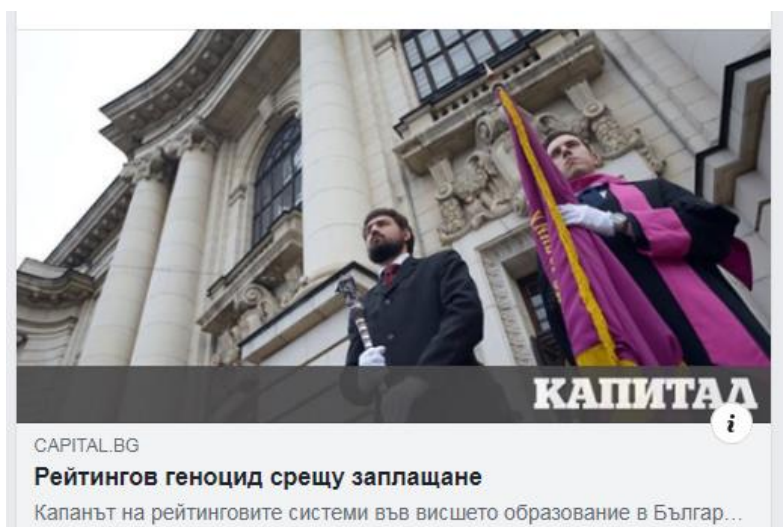
...за да допринесат за покачване на оценката си за наука, университетските екипи у нас следва да пишат изключително на чужд (предимно английски) език,

често с покриване на публикационни такси от \$150 – 5000, за да бъдат изобщо включени и "индексирани" в съответните бази данни; на техен терен, ...

...в сферите на хуманитарните и социалните изследвания то не е нито възможно, нито желателно – първостепенна част от научната продукция в тези области по неизбежност и определение принадлежи към тяхната родна езикова среда...

Що се отнася до поставения в началото въпрос: не, разбира се, че харченето на посочените суми не е оправдано. ...от заплащането на такива суми има точно толкова смисъл, колкото и от: (1) заплащане на годишен абонамент за паркомясто в центъра на Париж или Лондон от (2) човек, който паркира там веднъж годишно, (3) всъщност изобщо не притежава кола, а (4) цената на абонамента надвишава в пъти годишния бюджет на този човек за храна и напитки. "

И се стига и до това: "Колкото повече пиша, толкова повече губя (пари)", Ч. Кьосев <https://www.facebook.com/akiossev/posts/10157208039502320>

* * *

Явор Конов

17 март

Руско-турската война 1877-78 според Никола Станев, наричана (не само от него) Освободителна. В книгата му "България под иго", София, 3-то издание, 1947 (1-во 1928, 2-ро 1935).

(За автора ѝ можете да прочетете и тук:

[https://www.academia.edu/31240637/Историкът Никола Станев 1862-1949 . Историкът Петър Мутафчиев като изследовател гражданин и човек. София Нов Български Университет 2016](https://www.academia.edu/31240637/Историкът_Никола_Станев_1862-1949_.Историкът_Петър_Мутафчиев_като_изследовател_гражданин_и_човек._София_Нов_Български_Университет_2016)

* * *

Явор Конов

17 март

„ – Тате, защо чистят?! (Мият улиците в квартала. Работници от "Чистотата" с камион-цистерна с маркуч с вода... Чудо невиджано.)

– Защото идат избори.

– Сериозно?! ... И за кого ще гласуваш, за боклукаджиите ли? ;)

За боклукаджиите ли.

* * *

Явор Конов

17 март

Боже, всичко казано да искаш, не можеш да го измислиш – толкова и дотолкова е трагично... А май е самата истина, или твърде близко до нея.

Или греша?

Или е много просто: ако бягаш от н.в. Комерса, си обречен на "несъществуване". Освен ако си по друга линия финансово обезпечен – но тогава, каквото и да правиш – некомерсиално – си обречен на неизвестност, защото в твоята некомерсиалност я няма и нужната за другите – "обществото" – тяхна/негова комерсиалност, поради което не ги интересуваш – и най-точно казано, няма как да ги заинтересуваш, защото не им носиш интерес (приход, облага, имот, власт). Така че, прави си каквото искаш – ако ще и шедеврално! – и си му се радвай сам. Пак е нещо; стига да го можеш (шедевралното правене на нещо), и да можеш да си го позволиш, финансово: и кръгът се затвори.

https://www.segabg.com/category-observer/da-si-bulgarski-tvorec-dnes-e-shtastie-obrecheno-na-mizeriya?fbclid=IwAR2aAJLKFx3gtOAtbR4xipce3TR-WK73ILfHEJ3mN7XO_XZ2wuszrbZaZgM

Явор Конов

13 март · 🌐

...

ПРОФ. Д.Н. ЯВОР КОНОВ ПРЕДСТАВИ СВОЯ КНИГА, ИЗНЕСЕ КОНЦЕРТ И ПРОВЕДЕ КУРС С ДОКТОРАНТИ НА АМТИИ

Преподавателят от НБУ професор д.н. Явор Конов представи на 22 февруари в АМТИИ „Проф. Асен Димандиев“ най-новата си книга „Падре Атанасиус Кирхер (1602-1680) и неговата Musurgia Universalis (Рим, 1650): Itinerarium Illustratum“. Според думите на самия автор, трудът му е вдъхновен от живота и делото на енциклопедиста Атанасиус Кирхер – немски учен, монах от ордена на йезуитите, професор по математика и науки за изтока, личност от годините на един особен преход в цивилизационната ни история от Средновековието към модерното време. В центъра на изследването е музикалната енциклопедия „Всеобща музургия“ (Musurgia Universalis), която Атанасиус Кирхер издава в 1650 г.

Гостът съпроводи представянето на книгата с две музикални изпълнения на пиано. В първото той извърши вариации от Джироламо Фрескобалди, а които, според професора, е концентрирана цялата изкусност на ренесансовото гласоводене в наглед несложна клавишна фактура“. Проф. Конов впечатли публиката с прецизен стил на музициране на вариациите на ренесансовия органист в ба-

зилката „Св. Петър“ в Рим Фрескобалди, чието творчество оказва влияние на редица композитори, включително на самия Йохан Себастиан Бах.

Във второто изпълнение се включи и флейтистът от АМТИИ доц. д-р Борислав Ясенов. Дуетът представи „Сюита в стар стил“ на Алфред Шнитке (1934-1998) – творба в 5 части, озвучена от Конов и Ясенов с професионализъм и адекватен прочит на авторския подход да стилизира в сюитата си музиката на 18 в.

На срещата-концерт присъстваха ректорът на АМТИИ проф. Милчо Василев, зам-ректорите проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак и проф.

д-р Константин Бураджиев, пианистът проф. д-р Ромео Смилов, преподаватели от АМТИИ и НУМТИ, студенти и кънсена публика.

В следващите два дни проф. Конов осъществи основния си повод за гостуване в АМТИИ, а именно преподавателска практика с докторанти на тема „Как се пише дисертация“. Поканен от проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак, зам-ректор по научната дейност на Академията, гостът представи пред дисертантните основните въпроси на творческия процес, причините и мотивите за написване на дисертационен труд, избора на тематика, издирването и подбора на източници, задаването на цел, научна хипотеза и мн. др. фактори за изграждане на качествена научна разработка.

Постиженията на проф. д.н. Явор Конов се радват на признание не само в България, но и в най-авторитетните чуждестранни институции в областта на музикалното изкуство-Ателието за изследвания към Центъра за барокова музика във Версай и факултета по музика и музикознание на Парижкия университет (Сорбоната).

проф. д-р Любомир Караджов

Явор Конов

9 март

"Това, да отидеш в Лондон и там да останеш – трябва да си АДСКИ адаптивен И ОЩЕ ПО-нахален, не мислиш ли? И постоянно се пазарят: там ако е 2000, тук е 200, ама не може ли за 180?! Постоянно сметки правят и се озъртат, от къде от какво колко могат да свлекат. Сметки, сметки – бедна ти е фантазията! Ужас някакъв! И ти се хващаш да говориш с такива хора и те МОРАЛ да ти ЧЕТАТ и ЗА ИЗКУСТВО да ти приказват..."

Дочуто в автобуса... ;) (Да не помислите, че на сутрешното кафе вкъщи...)

* * *

Явор Конов

4 март

Е това е истината!

(Ама, пусто, ми е непостижимо. Поне не и в достатъчната степен... ☹)

(Снимка моя, Я. К. На Витоша, по пътеката от Златни мостове към Момина скала.)

* * *

Явор Конов

4 март

Хубав филм са направили. Хубав. Силен, с много добра игра, много добре заснет, с много хубава и ефектна музика. Радвам се, че го гледах. Т. бе го пуснала, аз почти хукнах да избягам, но нещо ме грабна в гледаното и се загледах... та до края.

Винаги избягвам да гледам филми по хубави книги, защото... знаете защо. Когато Милен Русков каза, че филмът му харесва, реших, че го казва конюнктурно, от "нЕмай къде" (както казваше баба, дъщеря на кехая от Малко Търново). Всъщност аз книгата в детайли почти не помня (давам си сметка), но силното ѝ въздействие седи в мен. Шокът! Шокът не толкова от езика, колкото от казането на страшно много страшни истини. От деидеологизирането на идеологически еднопланови клишета, подработено подработващи ("национално" и "патриотично") мислене и емоции чрез подправено познание за редица "национални икони".

Сега и от филма много силният шок бе (поне за мен) това, че всеки си бе прав...(?)

За "Възвишение" говоря, нали.

* * *

Явор Конов

3 март

Боже, един филм за Трети март не могат да пуснат без реклами!

☹ ☹ ☹

(Чарли Чаплин ги е ненавиждал! Рекламите и прекъсванията на филмите заради тях. Може да се прочете в автобиографията му.)

* * *

Явор Конов

3 март

ЧЕСТИТ ОФИЦИАЛЕН НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК и от мен!

И понеже най-често се слагат снимки на Паметника на Шипка, сетих се отново за типични (едва ли само за нещата по нашенско) "детайли", които не е зле също да се знаят...

"Строителният предприемач, който доизгражда Паметника на свободата на връх Шипка, е Пеньо Атанасов Колев, известен с прякора си Бомбето заради меката шапка, която не свалял никога от главата си.

Старецът почина на 9 юни 1987 г. – седмица след като бе навършил 85 г., и отнесе в гроба мъката, че не бил поканен официално на церемонията по откриването и освещаването на 26 август 1934 г.

На 26 август 1934 г. Паметникът на свободата бил осветен от Старозагорския митрополит Павел, събитието е оповестено със 101 топовни изстрела. Точно в 11,10 ч цар Борис Трети прерязва лентата и произнася първата реч, след него говори премиерът Кимон Георгиев.

Царят сам отключва вратата на монумента и поднася венец. След тържеството всички гости са почерпени с войнишка чорба, приготвена в армейски кухни в общи столови на открито. А бай Пеньо разказваше как гледал това отдалече и чак след като официалните лица си тръгнали, успял отблизо да се полюбува на творението си."

/ Така или иначе, цели 56 години (1878-1934) са нужни – повече от половин век! – за да се появи този паметник.

Погледнато в пропорция: почти 5 века в Османската империя – повече от половин век за построяване на този паметник за ознаменуване на излизането ни от нея. /

Източник: <https://www.google.com/amp/s/www.24chasa.bg/amp/4253936>

* * *

Явор Конов

26 февруари

"Никой не гледа качеството, то дори пречи – защото дразни! Гледа се количеството. А за кариерата и уреждането най-важното е ПОДМАЗВАНЕТО: навсякъде и винаги, открай докрай! По принцип."

На сутрешно кафе.

PS: Та се сетих да добавя, в тази връзка: подмазвания на "лични" не признавам за подмазване – само на "публични"!

* * *

Явор Конов

24 февруари

А сега чета това: "Пътят на актьора". Интервюта на (проф. д-р) Любомир Караджов (АМТИИ, Пловдив) с актьорите, носители на Националните награди за актьорско майсторство "Любимец 13" 2016. (Кои са те, може да видите на снимките.)

Интервютата, представени като... монолози, са подредени според... възрастта на актьорите. Много обичам този подход, чрез който интервюиращият именно не иска да... се самоизтъква, а да изтъкне интервюираните.

Много искрен, развълнуван, нахъсан и... затрогващ предговор от Л. К.

Чета с огромен интерес. "Чак огромен?" (знам, някои от вас задължително ще си кажат). "Да, огромен!", ще отговоря потвърдително и веднага пояснявам защо:

Като взех книгата, веднага се сетих за последното интервю с български актьор – нека кажа вече АРТИСТ (актьор – от акт, действие; артист – от арт, изкуство), което съм запомнил (защото съвсем не е последното, което съм чел...): това с ГОЛЯМАТА, незабравима (не само за мен) СЛАВКА СЛАВОВА (1924-1902). С целия ѝ финес, с цялата ѝ култура. (Нека да съм старомоден.)

http://www.kultura.bg/media/my_html/2256/slavka.htm

И тук, вече с тази книга, съм любопитен за емоционалността и мисловността на всички тези съвременни ни и съвременни си – и заедно с това тъй различни по възраст и натюрел, актьори.

Оттам: разказаното от всеки от тях каква лична, но и обща история ще представи. (Как? Доколко? Докъде?) Как ще се очертаят колкото личните им битийно-манталитетно-емоционални и културални "рамки" и особености, толкова – и "общата (ни, тук и сега, в Бг) картина". Представена именно чрез съвкупността на индивидуалностите им и частните им случаи на "съдби". ("Случили" се въз основа на характерите им, на обкръженията им и на обстоятелствата около тях и, на тази "база": на взетите от всеки от тях решения – къде с рационални, къде с интуитивни мотиви). И чрез този "пъзел": обрисуването на цялостната картина на общите характеристики на културал-манталитетните и чувствени, и поведенчески "параметри" на българските днешни артисти, които претворяват и ще претворяват най-различни автори, чрез техните/техните герои...

С "2" думи: знам, че от тази книга – от интервютата на Любомир Караджов – ще "видя" (ще прочета и разбере) защо българският театър понастоящем е това, което е.

* * *

Явор Конов е в компанията на Любомир Караджов.

24 февруари

На връщане от Пловдив, чета с интерес тази книга на професор д-р Любомир Караджов (АМТИИ).

Редица осмисления на това, що е PR, що е риск и криза, респ. различни дефинирания, систематизации...

Коментирани са и принципи на финансиране на изкуството.

Особено ценни и поучителни са множеството примери на случаи от реалния живот у нас и по света, породени от най-разнообразни ситуации, в резултат на какви ли не причини и обстоятелства, в различни моменти от миналото и съвременността.

Съответно – разкази и идеи за PR-действия по време на кризи, в (бизнес, т.е. финансова) полза за една или друга арторганизация и антреприза.

Много полезни паралели между теории и практики и от чуждия, и от личния опит на автора.

Ако си позволя: препоръчвам прочита на книгата.

* * *

Явор Конов

23 февруари

И като стана дума:

" – Чичо Леон, какво е това "дисертация"?

– Дисертация е, моето момче, заявление за повишаване в служба, което обаче се пише не на 1-на, а на 150 страници. Ха, ха, ха!

– Еее, Леон, може ли такива работи! 🤔 (майка ми)."

Леон Митрани, някъде в 70-те години.

Милият (проф. д.н.) Леон Митрани, светла му памет! Днес доста говорих за него, <https://yavorkonov.alle.bg/за-явор-конов/леон-митрани/>

* * *

А инак, нали...:

Дисертация, dissertation от лат. disserere, изследвам, проучвам, дискутирам, респ. dissertare, продължавам да обсъждам, респ. dissertatio, оттук и dissértation, в началото на 17-и век: разискване, обсъждане, обмисляне. Напр. Rameau, Jean-Philippe: Dissertation sur les différentes méthodes d'accompagnement... (Рамо, Жан-Филип: Дисертация върху различните начини на акомпаниране...), 1732.

* * *

Явор Конов

23 февруари

Сега вече post factum, искам изрично да благодаря на АМТИИ за поканата и гостоприемството!

На първо място на проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак (зам.-Ректор по научната дейност), която ме покани да водя преподаване за докторанти "как се пише дисертация" (формулировката е моя), покрай което възникна и идеята за представянето на книгата ми за Атанасиус Кирхер, а оттам – и за свиренето в края на събитието.

Специална благодарност и на проф. д-р Любомир Караджов за медийната разгласа.

Хубаво мина! И като среща, и като атмосфера, и като присъствие на пловдивските колеги – бяха и Ректорът на АМТИИ проф. Милчо Василев, и зам.-Ректорите проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак и проф. д-р Константин Бураджиев, и проф. д-р Ромео Смилков (пианиста), и проф. д-р Любомир Караджов и други преподаватели (вкл. и от НУМТИ), и студенти, и външна публика.

Съответно и като свирене: много съм благодарен за чудесното музициране на доц. д-р Борислав Ясенов!

Дай, Боже, всекиму такива удовлетворяващи радостни срещи!

Снимки: проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак и екип

* * *

Явор Конов

21 февруари

И сега вече да кажа: утре вечер, живот и здраве (след като изсвирия вариации от Фрескобалди), с колегата (доц. д-р) БОРИСЛАВ ЯСЕНОВ ще изпълним...
ФИЛМОВА МУЗИКА!

Виждате ли колко сме трендови! Филмова музика! Толкова модерно е, знаем, да се свири на концерти филмова музика. Ама ние: ОТТАМ НАГОРЕ! Защото:

За каква филмова музика става дума – за наистина „шедевралната“ (както казват руснаците) „СЮИТА В СТАР СТИЛ“ (1972) на изключителния АЛФРЕД ШНИТКЕ (1934-1998).

Сюитата е от 5 части: Пасторал, Балет, Менует, Фуга и Пантомима. Но Шнитке първоначалното създава музиката... към филмите на Елем Климов (1933-2003) „Приключенията на зъболекаря“ (1967 – Пасторалът, Балетът и Пантомимата) и „Спорт, спорт, спорт“ (1970 – Менуетът и Фугата).

Та така.

* * *

Явор Конов

16 февруари

Радва ме, че интересът към представянето на книгата продължава.

(Хубави събота и неделя ви желая!)

The image shows a Facebook post from the page PLOVDIVLIVE.BG. On the left is a profile picture of a man in a plaid jacket. The post text reads: "Представят ренесансова книга" (Presenting a Renaissance book). Below that, it says: "Професор д.н. Явор Конов ще представи в АМТИИ изследването си „Падре Атанасиус Кирхер (1602-1680) и неговата Musurgia Universalis (Рим, 1650): Itinerarium illustr". At the bottom of the post, it shows 4 likes and 4 comments from users including Ivan Stoyanov and Toni Shekerdzieva-Nowak.

* * *

Явор Конов

11 февруари

На фона на какви ли не декларации за европейски принадлежности, дори първоевропейства и водещи роли и пр.,

и като се извинявам много много пъти (за пореден път) за СТАРОМОДНОСТТА ми... ☹ ,

си позволявам (с надежда) да предложа...

...да направим един концерт с предкласика и класика, прицелени в този стандарт – ЕЛИ АМЕЛИНГ:

<https://www.youtube.com/watch?v=yx98Df2Xnw8>

<https://youtu.be/khhiSxMpE2c>

<https://youtu.be/sMBO8QuDxC0>

<https://youtu.be/Y9TIAJz5NaM>

<https://youtu.be/onld07UE15w>

Лично аз ще се опитам да го докарам, като съпровод, на рояла.

ЖЕЛАЕЩИ ПЕВ(И)ЦИ?

(Никой не се обади, бел. Я. К., 14 септември 2019)

Сопраното Ели Амелинг (неслучайно наричана „Холандския славей“...) имах шокиращия шанс и наистина трепетното (та до трилърно!) удоволствие (и огромно поучение!) да слушам на живо в камерна зала „България“ в София – някъде в ученическите ми късни години... Не бях слушал – че и на живо! – толкова фино, деликатно, нюансирано (и културно!) пееща певица. Колкото емоционална, толкова и под рационалния си и сублимно стилистичен (само)контрол. И пианист-акомпанятор. Да, съпроводът бе на равнопоставения й Рудолф Янсен (Rudolf Jansen).

Оттогава ЧУХ и РАЗБРАХ, че и КЛАВИРНАТА музика (от епохата) (на Моцарт) (и не само) трябва да се мисли и музицира ВОКАЛНО. Особено на съвременния роял, с всичките му възможности. Но и при всичките му ограничения – например невъзможността да засилиш звука, след като вече си чукнал струните с чукчето/ата, както и невъзможността да правиш вибрато – израза на емоционалността именно. Тогава си позволих да съм убеден, че следва по-свободно и по-често да ползвам... „силния“ педал (с различните начини на „игра“ с него) – и не за да замазвам звученето или да се „кривя“ зад него, а именно за да „наподобявам“ поне някак и поне донякъде засилването на звука и вибратото, тъй характерни за пеенето... (А не да имитирам „бодливостта“ на клавесина – казвам го в най-хубавия смисъл на думата – свирейки тук или там стакато и стакатисимо и без педал...). И че трябва много да БЯГАШ от метронома – много често (почти) господар на свиренето на безброй пианисти... (Да „бягаш“, ама майсторски и с култура и стилистични „рамки“ – а не в стандарта „И почвам да бегам, бате...“, ако се върнем обратно в наши дни, както се казва: „тук и сега“...) Спирам дотук с „лекцията“. (Поднасям си извиненията. За нея. Не за спирането й... ☺)

След това чух Ели Амелинг в шедевралните (както казват руснаците, вземайки думата от французите) "Летни нощи" на Ектор Берлиоз, но вече в съпровод на СФ?/РО? – всеки случай вече в голямата зала „България“ – и всъщност вече почти нищо от нея не чух..., уви, "покриваха" я почти през цялото време... ☹

Ето един запис от същата година, с друг оркестър и диригент:
<https://www.youtube.com/watch?v=5eTwwJRoz30>

Потърсих чрез Гугъла с ключови думи „Ели Амелинг България”, и излезе този запис от въпросния ѝ камерен концерт. Колко приказно хубаво се върнах 30 години – и в младостта си, и в тогавашните (и в частност и Амелинг-Янсен-овски стандарти)... Било в 1985, на 23 май, четвъртък. В не съвсем последните години от втората ми „войнишка” (в Ансамбъла на ГУСВ) година... Ели Амелинг е била 52-годишна, Рудолф Янсен – на 45.

Предлагам от сърце, да чуете:

<http://bnr.bg/post/100578967?forceFullVersion=1>

ПП Още един завиден стандарт – Jon Vickers sings Scarlatti Songs...
<https://www.youtube.com/watch?v=Spm7D7EGP1U>

* * *

Снимки: Я. Конов

* * *

Явор Конов

5 февруари

„ – Тате, знаеш ли кое е най-важното, за да свириш на пиано?

– Не, тате. Кое?

– За да свириш на пиано, първото е да не те мързи, и второто – да имаш свободно време.“

А., преди малко.

Да имаш свободно време!

Нещо да кажете?

* * *

Снимка: „Облак Бял“

Облак бял е в компанията на Иван Стоянов.

2 февруари

Вторник вечер чух Слави Трифонов да казва: А сега за мен е огромно удоволствие, че мой гост ще е голямата звезда Мирослав Илич!

И по този повод, както е казал поета, моментално ми стана безпощадно ясно къде ми е мястото. Макар и без звездни препратки. Точно за 5 мин., малко преди полунощ, се организирахме по телефоните и на другия ден тричленната ни компания беше в Габрово. При Фамилията Бах! Защото аз отлично знам, че

Иван Стоянов „разбира и няма да ме предаде“. Това, в кавичките, по Мартин Идън. 😊

В сряда 19 без 5 си взехме билети, влизаме в залата и се оказа, че няма нито едно свободно място. Изприших се, но със съдействието на един служител все пак се спасихме. 😊

Прекрасна концертна вечер с абсолютно непознати (и неизпълнявани досега у нас) произведения на Бахови родственици – братовчед и синове. Възхитих се от устойчивостта на Надежда Атанасова – цигулка, която се справи блестящо с предизвикателството в хич нелеката Сюита на Йохан Бернхард Бах! А проф. Явор Конов ме смая с романтиката, която откри в толкова красивия Концерт за пиано на Карл Филип Емануел!

Понеже от години познавам и си нося симпатия към Габровския камерен оркестър, ще кажа че в сряда бяха в много добра форма, свириха навито и заслужено си спечелиха отзива на публиката, който беше еднозначен – палец нагоре!

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=10216785783131260&id=1063384123

* * *

Явор Конов

1 февруари

Бих искал да БЛАГОДАРЯ от сърце на ИВАН СТОЯНОВ и на Габровския камерен оркестър за поканата да изсвирим заедно концерта за чембало и оркестър в ре минор (Wq 17) от Карл Филип Емануел Бах!

Бяха дни на радост и удоволствие: хубави репетиции с великолепна работна атмосфера, а след това концертът мина добре пред дошла на концерта само заради музиката – и заради нищо друго – публика (дори и от София...).

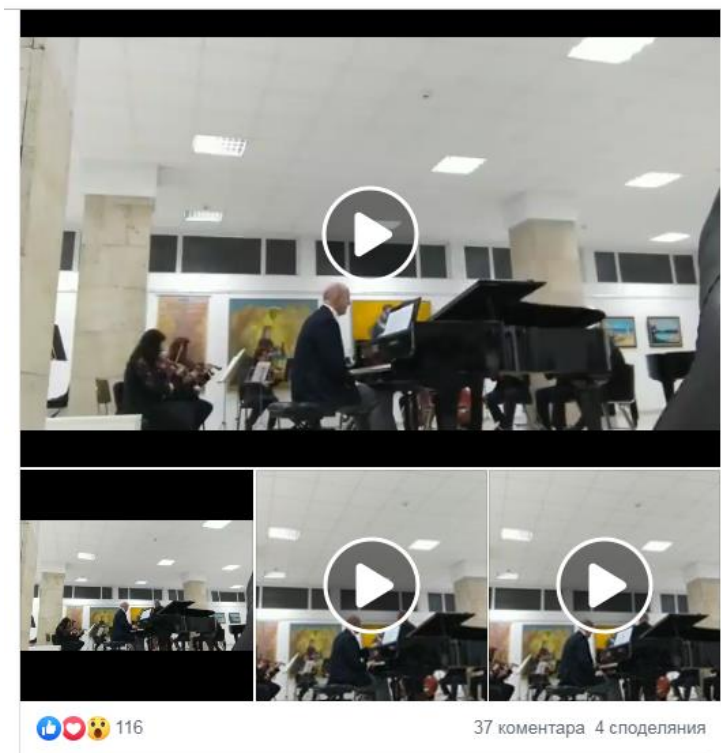
Отново се възхищавам от огромната ерудиция и музикантски опит на Иван и от съответно същинските – истинни! – разговори с него. С думи прости за неща верни.

Концертът е за чембало и тогавашни инструменти, но понеже го свирих на хубав концертен аликвотен Блютнер и в съпровод на чудесни музиканти със съвременни инструменти, си го свирих като "Моцарт", тук-таме и като "Бетховен" – както съм свирил и свиря тези автори също на съвременен роял – и съвсем мъничко като "Брамс", в трилерите на каденцата, моя си...

(Ако искате, чуйте. Качвам няколко откъса от видеото от концерта... Записът е правен с телефона ми, че и компресиран после...)

Приятно слушане! 😊

ГОСПОДИ! Забравих да благодаря изрично на великолепия ни флейтист Христо Христов (София, Берлин), че намери в библиотека в Берлин и прекопира нотите, в съвременно издание. Впоследствие и аз ги намерих, но истината е, че свирех по разпечатка от Христовия pdf.

Снимки и видеа: Я. Конов

* * *

Явор Конов

26 януари

А., в просъница:

" – Тате, знаеш ли какви страшни сънища сънувах...!"

Аз, чета до него:

" – Недей, бе, тате... С тия филми, дето ги гледаш! Спинкай си. С приятни сънища..."

" – Ама не с убийства! Сънувах, че някакъв чичко продава пици по 7 лева..."

Е, това си е вече страшен сън!

* * *

Явор Конов

23 януари

" – Тате, ти видял ли си новите музикантски плакати? Снимали се така, уумни, сериозни, и всеки с инструмента си. Или – с измамна усмивка – и държи цигулката. И отзад – черно!"

Вчера, в колата. Къде какво е гледал – не знам.

* * *

Явор Конов

14 януари

!!! ☺ Кой казва това?:

"Благодаря на г-н ДеРоуз за тази възможност да бъда сред вас, учителите по различни науки. Аз също съм преподавател, по физика. Обаче имам много опит само в преподаването на студенти на ниво магистратура и докторантура, и това, което съм научил от този опит е, че не зная как се преподава."

И още:

"Та, науката не е каквото философите казват, че тя е, още по-малко пък е онова, което описват книгите за учители. Какво е науката е въпрос, който си поставих, след като се съгласих да изнеса тази лекция.

След известно време си спомних това кратко стихотворение:

Вървеше по пътя стоножка щастлива

и местеше бодро краче след краче.

Не щеш ли, провикна се жаба креслива – „Каж ми, стоножке, кое след кое краченце преместваш?“

Горката стоножка така се смутила –

не знаела всъщност кое след кое.

Преплела краченца и се строполила

Така че, как ходи, не знаем въобще.

През целия си живот съм се занимавал с наука и винаги съм знаел какво е тя, но това, което уж съм дошъл тук да ви кажа – кое краче след кое пристъпва – не е по силите ми; а освен това, се притеснявам да не би и аз като стоножката, изведнъж вече да не мога да се занимавам с физика."

Намерете (в нета) и прочетете. Много е готско и още по-полезно!

ПП Само които поискат, разбира се.

(Отговорът: Ричард Файнман: Какво е науката?, от тук:

https://nauka.offnews.bg/news/Skeptik_3/Richard-Fajnman-Kakvo-e-naukata_12652.html?fbclid=IwAR1dh0lr12XKh7n6C7tdeB0R7xpR4GBtkeaNZE-2CS_J98weVVGCIJnzurqA)

* * *

Явор Конов

14 януари

Сутрин. На кафе. В София, НЕ-Европейска столица на културата...

Тя: „Тази кула, всеки случай, много тъпа работа. Че и толкова пари... Сега за какво ще я ползват? Ами тя там къде е, знаеш ли? Май на някакъв булевард. Няма ли да им пречи?“

Той: „Ама те я демонтираха, още от вчера.“

Тя*: „Демонтираха???!!! Божеее! КУЛА ЗА ЕДНА ВЕЧЕР! При толкова пари! Ужас! А аз мислех, че ще е нещо като Айфеловата кула – построена за изложение, а оставена за постоянно. ... Ама те сигурно ще я пренесат сега другаде... Куладжиите.“

Такива (ми ти) работи, такива (ми ти) разговорчета. Кафеени. Културалите и най-вече парични. Защото чакам вече и данъчните съобщения. Данъкоплатци, нали.

Живи и здрави да сме. Хубав ден и приятна седмица!

Ето и усмивчица: ☺ Всичко е ОК!

* „Тя“ работи в здравеопазването и познава прекрасно ДЕРЕДЖЕТО.

* * *

Явор Конов

13 януари

Лисицата и Котарака (от "Буратино" на А. Толстой, продължаваме четенето с А.,) в илюстрация на (проф.) Борислав Стоев (светла му памет!) – на "кетъринг", платен от Буратино, на път към Страната на глупците, където, по обещанията на Л. и К., жълтиците на Б. ще се намножат многократно (а в крайна сметка, поне някои от нас знаем, Л. и К. ще му ги откраднат).

* * *

Явор Конов

12 януари

☹ ☹ ☹

Четях от любопитство книжката на Маргарита Кръстева „Изпълнителски принципи при старите клавишни инструменти – родство и връзка със съвременния пианизъм“ (София, Хайни, 2016). Видях, че на стр. 15-16 е упоменат трактатът на дьо Сен Ламбер „Принципите на клавесина“. Понеже съм го превел обширно аотирано на български език, на него е посветена и „малката“ ми дисертация и съм ги издал през 1998, погледнах да видя отбелязано ли е това (професионалната осведоменост и колегиалната етика би го изисквала). Уви, установих, че не е. Под черта в страницата е дадено само библиографско описание на френски език. Изчитайки го ОБАЧЕ, забелязах, че освен с грешки, в него... са събрани в едно (!?) заглавията на... двата трактата на дьо Сен Ламбер (а аз съм превел и издал и двата, моля вж. приложените фотоси).

Пояснявам. Трактатите на дьо Сен Ламбер (има хипотеза, че това е бил под псевдоним Луи Маршан) са:

1) Les Principes du Clavecin (Принципите на Клавесина, Париж, 1702) и

2) Nouveau Traité de l'Accompagnement du Clavecin, de l'Orgue, et des Autres Instruments (Нов Трактат за Акомпанимента на Клавесин, на Орган и на Други инструменти, Париж, 1707).

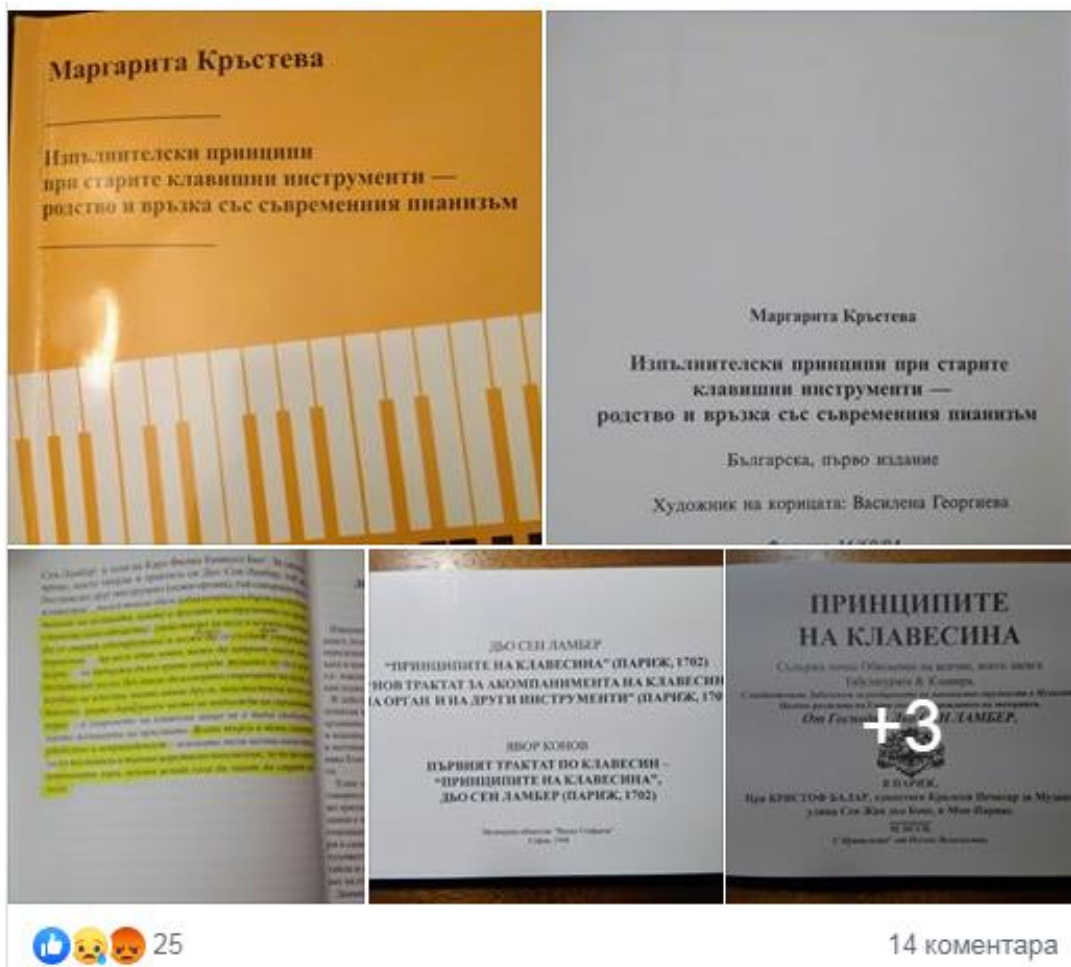
В бележката под черта в книгата на М. Кръстева пише (превеждам на български): „Принципите на клавесина, на органа и на други инструменти“. Разсмях се с глас... (а че и колко ли голям би трябвало да бъде трактат, посветен на тази огромна тематика...).

Но не е само смешно (ако въобще е смешно): веднага след това установих, че (горе) в текста (си) М. Кръстева в 15 реда е събрала в „колаж“ ... изречения от моя превод.

Как да разбере и определя всичко това?

Неприятно ми е.

Съжалявам, че ви занимавам, но не мога да се сдържа.

👍🙄🙏 25

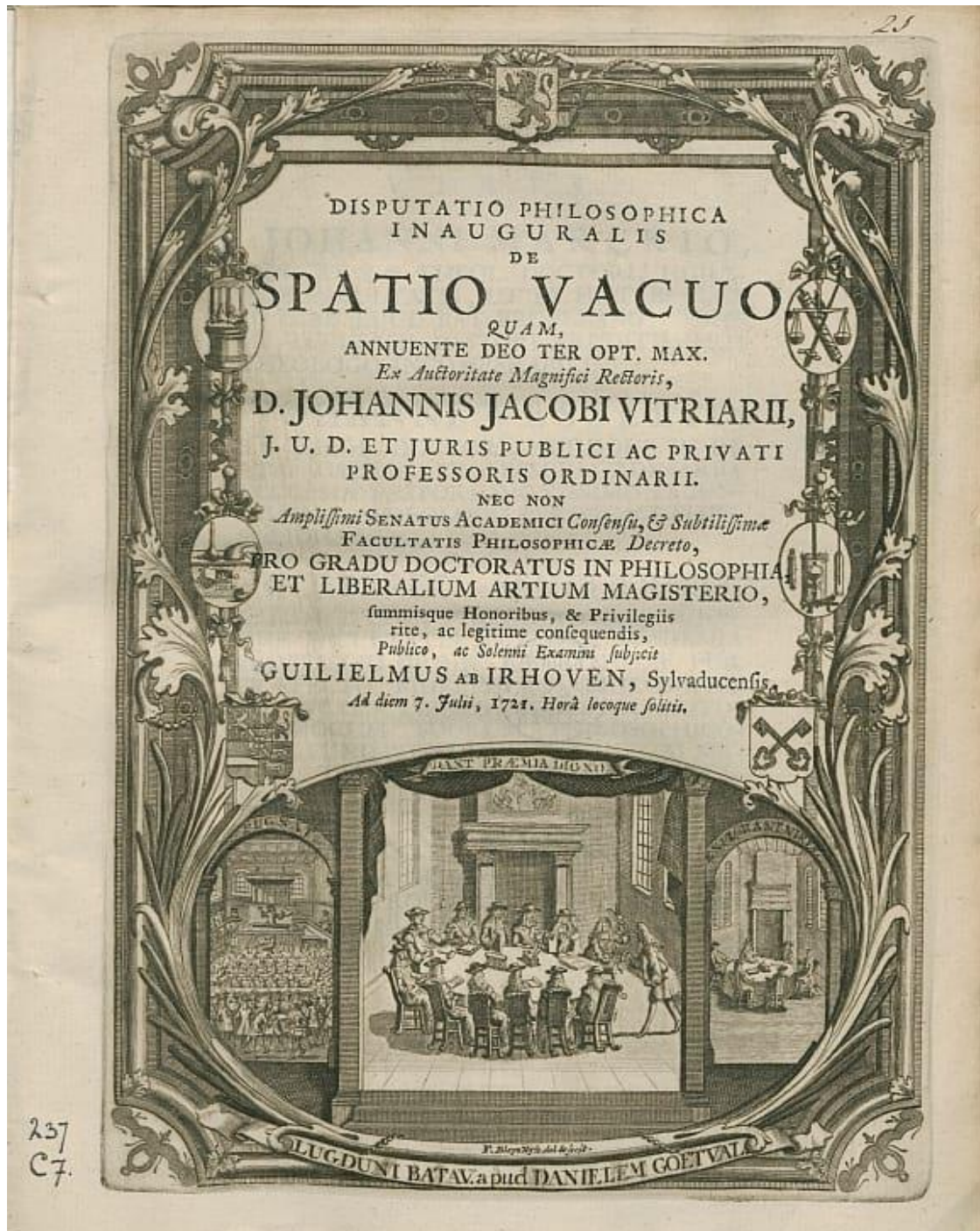
14 коментара

* * *

Явор Конов

12 януари

Защита на дисертация в университета в Лайден (Нидерландия) на 7 юли 1721...

https://en.wikipedia.org/wiki/Thesis#/media/File:1721_PhD_Ceremony_at_Leiden_University.jpg

* * *

Явор Конов

8 януари

Току-що дойде. Чрез Еконт. Срещу (цифров и словом) 7 (седем) евро (в лева). Новият (тогава) илюстриран Ларус. Енциклопедичен речник. Преди век. 35-о издание. От 1926. Париж.

Връщам се в света отпреди 100 години. Само за мене работа...!

ПП Кой ли е бил Л. Вълнаров от В. Търново? Кога ли е бил роден? Къде, от кого? Кога е починал? Къде? Как ли и протекъл животът му? Как и къде си е купил този Larousse? Дали с лишения? Радвал ли му се е? Бил ли му е полезен?

ППП Как се е озовал този Larousse у "вехтошаря", от когото го купих?

А той кой е, животът му как е протекъл и какъв е в момента? И какво ли му предстои? А на всеки от нас?

ППП Какво ли ще стане с този речник след смъртта ми? (Не смея да се питам – кога, къде и от какво ще настъпи...) А с другите ми книги и вещи?

(Нещо много се повлиях от Бохумил Храбал. Отново. Поднасям си извиненията...)

Могат да се напишат разкази, новели, роман(и), по всички тези въпроси.

Роман за Larousse... У българин. Тогава. А и сега. Ама се иска културААА. Голяма. Не е като да пишеш дивотии за дивотии.

ПППП Апропо, някой от всички вас интересува ли се от "Прекалено шумна самота"? Да си я намери, да я прочете?

Едва ли.

Да очаквам ли опровержение?... А дано!

Извинявам се още веднъж.

* * *

Явор Конов

5 януари

"Исках, тате, да сънувам един сън, същия, дето вече съм го сънувал. Но разбрах, че за да сънуваш отново един сън, трябва да лежиш отново в същото положение, в което си лежал, докато си го сънувал..." 😊

А., сутринта на разбуждане...

Пожелаваме му тази нощ да улучи точното положение на лежането...

Лека нощ!

А аз започнах отново да чета, отначало, "Прекалено шумна(та) самота" на Бохумил Храбал. Но този път със спокойното удоволствие на бавното четене без нервното напрегнато скъперничество, че тъй хубавата, но тъй малка книга тъй скоро, уви, ще свърши (понеже ми е адски интересно и вълнуващо, и бързам, бързам да напредвам в разказа ѝ, в "случващото се", бързам да научавам, размислям и преживявам...). А сега вече няма за къде да бързам, защото вече съм я прочел веднъж до края и знам и помня в общи линии какво се случва и как свършва. И поради това този път бавно, спокойно и по-внимателно чета и вече повече премислям, отколкото преживявам, и затова до_виждам нови и нови детайли (детайли, но тъй важни и тъй допълващи едрото в разказа!), до_вниквам в смисли, до_провиждам съдържания и осмисляния... Чета отново и още по-удоволствено и пълноценно...

Нещо като желанието от А. повторен сън, онзи хубавия, дето вече го бил сънувал и иска да го изсънува пак?... Дано му се случи и на него...

* * *

Явор Конов

4 януари

От около час чета на Андрей "Буратино" от Алексей Толстой. Театрализирам, преправям си гласа за различните герои, а по-така неутрално – за разказвача.

(Сравняваме с "Пинокио" – какво как се е променило у А.Т. ...)

Чета от издание с великолепни илюстрации от Борислав Стоев. Светла му памет! Оформил и илюстрирал бе над... 400 книги за деца (да, над четиристотин!). Много хубаво и интересно си говорехме в ЮЗУ с него. Изключително ярка индивидуалност бе, то се вижда по илюстрациите му – никога не можеш го сбърка с друг, веднага го разпознаваш (стига да го знаеш, разбира се...).

Книгата купихме от... билетния център на БНР, на бул. "Драган Цанков" в София – в Радиото. Преди няколко месеца, купувайки билети за бароков концерт в Студио 1.

Но вече ще заспива(ме). Лека нощ!

Из Толстой, Алексей: Златното ключе или Приключенията на Буратино, София, Захарий-Стоянов, 2016

* * *

Явор Конов

30 декември 2018

Към обяд излязохме с Тереза из София – и в 30-одекемврийската 4-градусова безснежна и безслънчева София, в която се натъкнах на ужасяващо сиви (в най-различни нюанси на сивото и сиво-черното, включително такива каменни кубчета по тротоарите, че се запитах, ако там трябва да се качат линейки или пожарни, какво ще се случи?) и още по-ужасяващо недоброкачествено извършени ремонти из централна София, в това число и огромен брой закрити за ремонт паркови площи и изпокъртени улици и тротоари, оставени в "покъртително състояние" (Т.), ми хрумна някак НА ИНАТ, при съвсем неблагоприятните за снимане условия и само с телефон в ръка, да се опитам да наснимам хубави места от града, независимо от адски потискащото му общо състояние и вид. Споделям ги, дано зарадват и други.

Sofia today, 30 dec 2018

* * *

Явор Конов

28 декември 2018

От месец-два ме напъва отвътре и едвам се сдържам да напиша за (без)смислието да си български музиколог (музиковЕД, както продължават да пишат и говорят дори и "западняците"). Да си българоЕЗИЧЕН музиколог, по-точно казано. "Безсмислие" също не е точно казано, погледнато като призвание и професия – но вече като професия-реализация, професия-гилдия-общество, че и пазар, вече идва твърде точно речено. И не само речено, но и констатирано, преди това. Многократно и дългогодишно. От мен, музиколога българоезичен (макар и доста и другоезичен – и по западному, и по източному, ама що от туй?). Дето си и обичам професията – е то там е работата, де! Там – и оттам – е мъката, оттам е огорчението. (Става дума за професията музиколог сериозен и същински, а не "приложен".) Дето, каквото и както да направиш – на български – нито тук имаш удовлетворение и приход (нищо, че можеш да знаеш, че си

направил нещо прекрасно), нито навън можеш да излезеш с българския си текст, да идеш по зали и залички, че и фойета и фойенца и кулоари, по манастири, църкви и църквички и т.н, и т.н., па да се върнеш тука и да затръбиш: "Страхотен съм! Световен съм!" И да затръбят и тези, с които (тук) сте в едно или друго малко или повече, но все пак "доходно здание" и задание, и антреприза/начинание, и изобщо „& Cie“. Че си "световноизвестен" (нерядко от тези, дето са известни като световноизвестни най-вече, ако не и само, у нас...).

Хем това го казвам аз, дет' не съм притиснат от живота... И дето бе и прецедент, и последен подобен случай, организираната от топколеги – по тяхна инициатива! – Кръгла маса в Кралската библиотека във Версай около дейността ми като музиколог и преводач...

<https://www.google.com/amp/s/www.24chasa.bg/amp/1172305>

И можех да продължа с подобна дейност – (но) не само доходоНЕНосна, но и много доходояЩНА; а когато човек е нормален (не маняк), че и с вече семеен бюджет, тъй скъпо хоби-професия не се вписва в бюджет-семеяството му...

А с "проекти" не ми се занимава. Остави, че го считам за унижително, но е твърде несигурно, когато би искал да имаш стабилна, че и дългосрочна перспектива... Просия, само че с мнооого документи, а то най-важното: „твои хора“ ли са одобряващите проектите (проекта ти).

И не че нещо ще се промени, като го кажа и напиша. Не! Няма как да се промени (към добро), поне в обозримо бъдеще... И не че от тази ми откровеност ще произтече нещо добро и хубаво за мен... Не, напротив! Ама ме яде отвътре да го кажа... Да съм го казал. "Цар Траян има...", нали знаете.

Но не е и днес денят...

(Но мястото – Боровец – ме провокира допълнително май...)

Приятна вечер!

(Тереза и Андрей, нали.

Снимки: Я. Конов)

* * *

Явор Конов

25 декември 2018

Снощи получих от един колега и дори приятел, известен литератор и критик, много и разностранно осведомен, че и от тези, дето могат да обръщат нещата – като осмисляне и преживяване – по какъв ли не начин, първата от следващите по-долу снимки (чернобялата). Позасмях се съчувствено към детето, а днес потърсих, намерих и подбрах още 26 подобни кадъра. "Merry Christmas!" с настроението наобратно, така да се каже: "!samtsirhC yrreM" Може би и някои от вас ще се поразсмеят съчувствено към всичките тези ужасени сладури...

Снимки от интернет

* * *

Явор Конов

24 декември 2018

Не-съвсем-Коледно четиво...

Купих я на Тдра., преди седмици... Чета я вчера и днес аз. (Че имам да чета цяло "влакче" дисертации, на мои и чужди докторанти; вчера приключих с едната, на L.V., м.д. в НБУ, на английски. Но сега съм в Коледна пауза.)

"Записки под възглавката" От моя почти връстничка, родена в 66-а година. Аз съм в 64-та. Само че тя е в 966(? , умира в 1025?). В тогавашна имперска Япония. И става придворна дама в 993, казват. Написаното писала оттогава до 1002-ра(?). Сей Шонагон не било истинското й име, което не се знае.

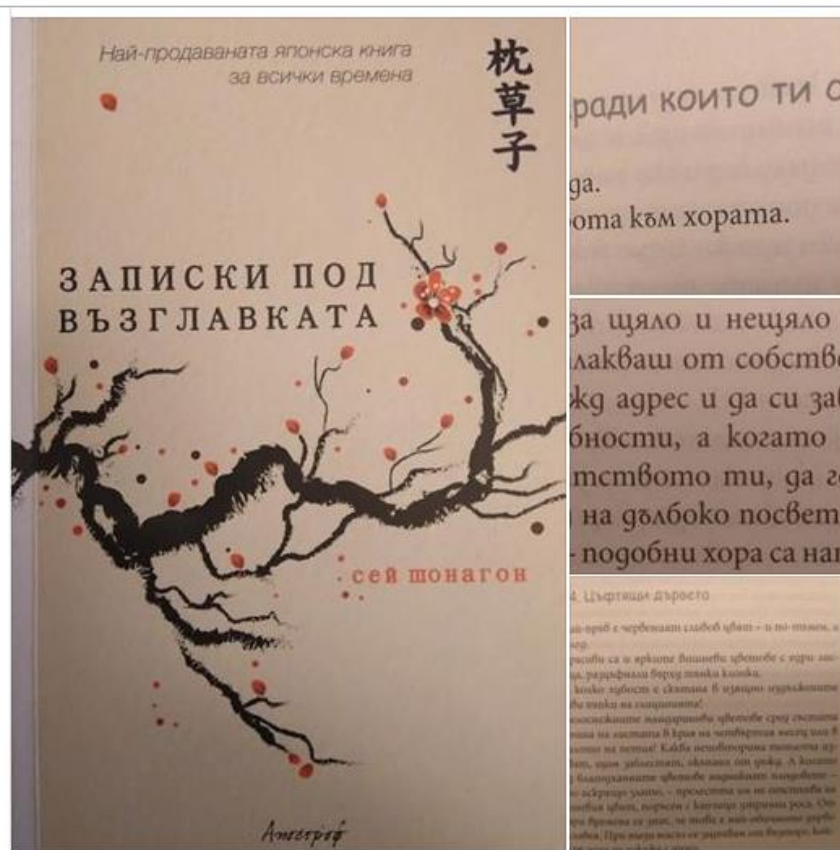
Написаното на (старо)японски от "Сей" е "прехвърлено" на български от Цветана Кръстева. Много поисках да я видя – да видя лицето й, израза й, очите й. Да я чуя как говори, да видя как се движи. Коя е тя, тази, която прехвърля словесно-фонично културал-езиковия-мисловен-и-емоционален "мост" през Япония до България от повече от 1000 години отстояние и не по-малко манталитетно отличие.

Уви, не я намерих – видях, чух – в нета...

Чета с голям интерес и удоволствие. Колко всичко е различно... и колко е еднакво...

Как ли звучи – би (ми) прозвучало на японски? Разбира се, зависи и кой би го прочел, на глас... Като с музиката.

Препоръчвам. Най-кротичко.

Шонагон, Сей: Записки под възглавката,
превод Цветана Кръстева, Апостроф, София

* * *

Явор Конов

24 декември 2018

Утринта на Бъдни вечер е, да. Ако имате деца – ваши или роднински, или други близки и познати, или ученици – защо не видите с тях тези 2 Коледни истории?

(В последните 2 седмици ги гледахме отново с удоволствие и интерес и коментари в часовете по Култура, изкуство, музика в НБУ...)

<https://yavorkonov.alle.bg/семинари/народно-и-сакрално/>

<https://yavorkonov.alle.bg/семинари/щедрик/>

Явор Конов

21 декември 2018

Бе някъде по това време (през декември) 2015, когато – не помня точно защо и как стана – се захванах с интерес и удоволствие да издирвам, разглеждам, проучвам и подбирам изображения – най-различни, от най-различни времена и места – на Рождество Христово... Бе ми и „познавателно-културално“, и вълнуващо (и „съпоставително“, като човек със семейство и 2 деца, момиче и момче)... Така че някак от само себе си „реализирах“ един *par excellence* проект, наистина прекрасен при това, който обаче (боя се ☹), май не би могъл да бъде отчетен в една или друга „наукOMETрична таблица“. Най-малкото защото... не е бил финансиран. Че не е и в екип... Че (не е) и международен. („Слаба ракия!“, както казваше един мой ръководител на катедра в ЮЗУ...) Независимо КАКЪВ ЕКИП СА АВТОРИТЕ (!!!) на включените в тази моя подборка (*pardon*, селекция) изображения. Както и да е, отклоних се малко (и то злобничко – но злобничкостта ми си има пълните основания, уви). А злобничкостта абсолютно не подобава на Рождественския период... (Прости ми, Господи!, както се казва.)

Та си позволявам отново да споделя с всички вас този прекрасен „албум“, „РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО ПРЕЗ ВЕКОВЕ И КУЛТУРИ“ (във вид на pdf, който можете да си изтеглите от посочения линк). Не от 5-10 изображения (колкото да „отбия номера“ и отчета), а от (подбрах) цели 51 (в това число няма никаква нумерология – просто така се получи). А издирих и огледах стотици...

Както и да е...

Приятно гледане! И ще се радвам, ако препредадете и на други...

(За „фон“ предлагам една песен, която много ми харесва: „O, Magnum Mysterium“ на Morten Lauridsen, която също бих се радвал да чуя и от български хор.)

<https://dox.abv.bg/download?id=b8f4969811>

<https://www.youtube.com/watch?v=Q7ch7uottHU>

* * *

Явор Конов

17 декември 2018

Докато седя в колата и чакам да измине урокът по фр. на Андр. (припалвам на по 10-ина минути, да е топло в купето), слушам Лютославски, "20 полски коледни песни"...

Хубави...

Чуйте ги и вие, ако искате (и ако имате време)...

https://www.youtube.com/watch?v=FuJb1NtEa_Y&feature=youtu.be&fbclid=IwAROC0QlwefHLOB_vmWaf45K3SztJ9GEjbrtHbEH7RH5DIBAwFxd_f3ICsPo

* * *

Явор Конов

17 декември 2018

ПорЕва ми се (както казваше и пишеше покойната Вера Мутафчиева, светла й памет!), т.е. ЩЕ ми се, много би ми се искало, да чуя тази песен (и) от български хор...

NB На разположение съм (безплатно и безвъзмездно) за изработването на френското произношение... (За догодина или дори по-нататък – живот и здраве да е само...) (Никой не се обади, бел. Я. К. 15 септември 2019.)

Alwin M. Schronen – Entre le boeuf et l'âne gris: немски аранжимент на старата коледна френска песен "Между вола и старото магаре спи, спи малкият син...", за Рождеството Христово...

<https://www.youtube.com/watch?v=rBZ8CvIAn-o>

https://en.wikipedia.org/wiki/Entre_le_b%C5%93uf_et_l%27%C3%A2ne_gris?fbclid=IwAR3_gjbsFNcORusGskfbbyAs19nauGBYXVK5QjCxU08LNZXYbo8kLIKusNg

https://de.wikipedia.org/wiki/Alwin_Michael_Schronen

<https://www.youtube.com/watch?v=rBZ8CvIAn-o&fbclid=IwAR1X-WZrg9wfZsPvs4YC5SDj2gtdQupnQEmoBcZ5cRGZAU2wdpXRsbSxBr0>

* * *

Явор Конов

16 декември 2018

От следващия линк можете да си изтеглите pdf с една моя селекция от изображения, „Коледни песни“... Ще се радвам, ако и вие я подарите на други хора...! <https://dox.abv.bg/download?id=eddf0a78e7>

Вече 4-та година по Коледа свиря (и ще свиря, живот и здраве) във фойето на Първи корпус на Нов български университет в София (бул. Монтевидео 21, кв. Овча купел) коледни песни и вариации върху коледни песни (моя си идея). На дигитално пиано – с различни тембри (разни видове хор, щрайх, орган в различни регистри, други инструменти и компютърни темброви модификации). Нещо (и) като личния ми принос към коледната атмосфера и коледните благопожелания – най-вече за здраве и спокойствие.

(Знаете,)редица от тези песни могат да се осмислят и като молитви. В този смисъл Университетът се превръща някак (и) в молитвен дом, в Църква, Катедрала... Миналата година си мислех отново и отново за колега с тежки здравни проблеми. Някак си се (и) помолих за колегата... (Не знам кому се помолих... Аз, нерелигиозният...) Така или иначе, колегата е много по-добре. Едва ли моето помолване и свирене са допринесли, но се чувствам и аз добре.

* * *

Сега, днес (неделя, 16 декември 2018) научих страшната вест, че младият човек, загубил се във вторник, замръзнал и в сряда по обяд открит мъртъв близо до х. Амбарица (Троянска планина – Средна Стара планина), е д-р Марио Шкодров от Александровска болница, който днес щял да навърши едва 27 години! Сирак от гр. Септември, изучил се с отличие за медик.

Животът съвсем случайно ни срещна с този наистина изключително ведър, харизматичен, усмихнат, красив и привлекателен млад човек – вече мъртъв, уви! Андрей го бе ухапало куче (не без заслугата на самия А. ...), нищо и никакво ухапване, но все пак с перфорация... Та правехме цикъла на противобясната ваксина – именно в спешния кабинет на Александровска. Там обикновено бе това момче дежурно, поемаше А. и всичко минаваше неусетно... Гледах го, младия доктор, тогава и си мислех – аз съм често мърморко и черноглед, уви: „Коя ли свиня ще му изяде на това момче главата?“ (Според народната приказка „Хубавата круша свинята я изяде!“), знаето го и от реалния живот, смятам.) Но през ум не ми и мина, че само месеци по-късно това момче ще изчезне от белия свят... Замръзвайки в белия сняг.

СВЕТЛА МУ ПАМЕТ НА Д-Р МАРИО ШКОДРОВ!

(И, моля ви: не ходете сами в планината!... Особено зиме.)

* * *

Но да се върна към оптимистичните помисли:

Бъдете всички колкото се може по-здрави! И да бъдем! Весели, успешни и щастливи! Амин/Amen!

Ето какво ще е сега във вторник (18 декември 2018), от 14:00 ч.:

1. Кондак, глас Самоподобен, обр. Д. Бортнянски
 2. Елин Пелин (текст), Добри Христов: „Рождество Христово”
- Шест стари френски коледни песни:
3. „Bergers, quittez vos troupeaux”
 4. „Rien n’est si doux”
 5. „Tous les bourgeois”
 6. „Jacottin”
 7. „Guillaume, Antoine, Pierre...”
 8. „Il faut chanter de bon coeur”
 9. Claude Balbastre: вариации за клавира („орган”) върху френската традиционна песен „Joseph est bien marié”.
 10. Pierre Dandrieu: вариации за клавира („орган”) върху същата песен.
 11. Friedrich Silcher: “Alle Jahre wieder”
 12. Немска коледна песен: „Am Weihnachtsbaum die Lichter brennen”
 13. William James Kirkpatrick: „Away In A Manger”
 14. Немска традиционна коледна песен от 16-и век в хармонизация на Michael Praetorius: „Es ist ein Ros entsprungen”
 15. Ричард Аткинсън, „Вариации върху Es ist ein Ros entsprungen”
 16. Йоханес Брамс, хорал върху „Es ist ein Ros entsprungen”
 17. Morten Lauridsen, „O, Magnum Mysterium”
 18. Тиролска коледна песен: „Es wird scho glei dumpa”
 19. Johann A. Schulz: „Ihr Kinderlein, kommet”
 20. Френска коледна песен: „Il est né le divin enfant”
 21. Английска коледна песен: „I Saw Three Ships”
 22. James Lord Pierpont: „Jingle Bells”
 23. Чешка коледна песен: „Kommet, ihr Hirten”
 24. Немска коледна песен от 19-и век: „Lasst uns froh und munter sein”
 25. Eduard Ebel: „Leise rieselt der Schnee”
 26. Немска народна коледна песен: „Maria durch ein Dornwald ging”

27. Немска народна коледна песен: „Morgen, Kinder, wird's was geben“
28. Традиционна мелодия във вариант на немска коледна песен: „Morgen kommt der Weihnachtsmann“
29. Johann Christoph Friedrich Bach (1732 - 1795): 18 вариации за клавир върху песента „Morgen kommt der Weihnachtsman“
30. Немска коледна песен: „O, Tannenbaum“
31. Немска народна коледна песен: „Schneeflöckchen, Weißröckchen“
32. Franz Xaver Gruber: „Stille Nacht, heilige Nacht“
33. Английска коледна песен: „The Holly And The Ivy“
34. Френска коледна песен: „Zu Bethlehem geboren“
35. Френска коледна песен: „Angels We Have Heard on High“
36. Чешка коледна песен: „Good King Wenceslas“
37. „Come, All Ye Faithful“ („Adeste, Fideles“)
38. Традиционна английска коледна песен от 18-и век: „God Rest You, Merry Gentlemen“
39. Charles Esley (text). Jakob Ludwig Felix Mendelssohn Bartholdy: „Hark! The Herald-Angels Sing“
40. Традиционна английска коледна песен: „The First Nowell“
41. Georg Friedrich Haendel: “Joy to the world!”
42. Щедрик, украинска народна песен, обр. Микола Леонтович
43. Димитър Спасов (текст), Христо Недялков: „Зимна песничка“ („Над смълчаните полета“)

* * *

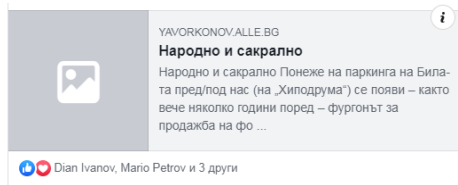
Явор Конов

14 декември 2018

Лека-полека Коледа приближава... Който иска – а и има малко свободно време – би могъл да прочете (а и на деца) това: "Народно и сакрално" (за Коледната меса за полунощната служба, Messe de Minuit pour Noël) от Марк-Антоан Шарпантие, Marc-Antoine Charpentier, 1643 – 1704).

(Все едно съм ви подарил една малка мултимедийна приказка. Да.)

Приятно четене, слушане и гледане...

<https://yavorkonov.alle.bg/семинари/народно-и-сакрално/>

* * *

Явор Конов

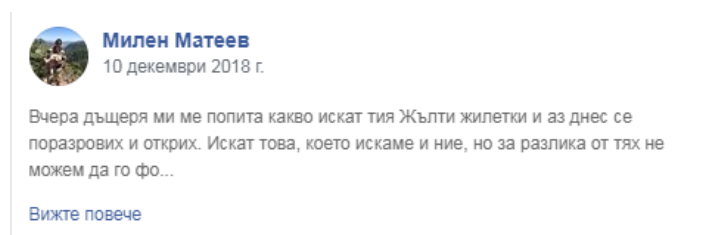
12 декември 2018

Онзи ден вечерта постнах* изображение на жълта жилетка с исканията на жълтите жилетки във Франция. На френски език. Т.н. вече Манифест на ж. ж-ки. И писах, че би било добре някой да го преведе на български за нефранкофоните българоезични (на мен не ми се щеше да вложя нужното време в това), та да се види и премисли, с/у какво тъй остро и масово се протестира там и за какво се борят. Всеки да може да си помисли и премисли, и особено в паралел с нещата у нас.

Реагираха само двама души.

Видях, че г-н Милен Матеев от В.Т. го направил (благодарим му!). Споделям го.

https://www.facebook.com/milen.vip?_tn=%2CdCH-R-R&eid=ARADth74LrGb-dYxT2hfuwg8ERjDhKmnfAZYU47TmPTUO1oCiHS78vhaybk8gLk0Ouyp_foB6wV07oCZ&hc_ref=ARRJ7-hllNyddfukOp4qkDAwH35RSf969fM4n5hjafKuk1uA3KwCIOK549gQeKl4yUY&fref=nf

* * *

Явор Конов

10 декември 2018

Хубаво би било някой да преведе на български, за нефранкофоните (признавам, нямам вече този ентузиазъм), та всеки (българофон), който би пожелал, да прочете, премисли, осмисли, направи изводите си – с/у какво се протестира, правилно? ли е; какво се иска, правилно и възможно ли е; и пр. И особено в паралел с нещата, такива каквито са в живота у нас в Бг (а и другаде по света...).

CHARTRE OFFICIELLE DES GILETS JAUNES

25 propositions pour sortir de la crise

Vu que les politiciens feignent de ne pas comprendre les revendications des Gilets Jaunes. Vu que les revendications de certains sont loin d'être suffisantes pour assurer un changement sérieux et pérenne, voici une liste non exhaustive mais qui présente une garantie de résultat sur le long terme. Nous ne sommes pas naïfs, les ploutocrates au pouvoir feront tout pour l'en empêcher, mais il reste néanmoins essentiel de faire appliquer ces quelques propositions.

I- ÉCONOMIE/TRAVAIL

- ÉTAT GÉNÉRAUX** de la fiscalité. Inscrire dans la Constitution l'impossibilité pour l'État de prélever plus de 25 % de la richesse des citoyens.
- AUGMENTATION** immédiate du SMIC, des retraites et des minima sociaux de 40 %.
- EMBAUCHE MASSIVE** de fonctionnaires pour rétablir la qualité des services publics avant la RGPP : gares, hôpitaux, écoles, postes...
- LOGEMENTS** : plan de construction de 5 millions de HLM afin de faire baisser les loyers, le foncier et redynamiser l'économie par l'embauche. Punir lourdement les préfets et maires qui laissent des SDF dormir dehors.
- BANQUES** : les rendre plus petites afin de se protéger des crises, casser les monopoles, séparer le spéculatif du dépôt et interdire le renflouement public.
- ANNULER LA DETTE** : celle-ci n'a pas lieu d'être, elle a déjà été remboursée plusieurs fois.

II- POLITIQUE

- CONSTITUANTE** : Réécrire une Constitution par le peuple et pour les intérêts du peuple souverain. Mise en place des référendums d'initiative populaire.
- INTERDICTION DES LOBBYS** et autres réseaux d'influence. Exclusion définitive de la vie politique de tout élu ayant un casier judiciaire, mettre fin au cumul des mandats.
- FREXIT** : sortie de l'UE afin de regagner nos souverainetés politique, monétaire et économique (respect du référendum de 2005), regagner notre droit de battre monnaie en sortant de l'article 123 du traité de Lisbonne (50 milliards d'euros d'économies par an).
- ÉVASIONS FISCALES** : récupérer les 80 milliards d'euros abandonnés par l'État chaque année au CAC 40.
- ARRÊT IMMÉDIAT DES PRIVATISATIONS** et récupération des biens publics : autoroutes, aéroports, parkings, SNCF...
- RADARS ET VERBALISATIONS** : retrait des radars inutiles et de la verbalisation vidéo qui n'est rien d'autre qu'une taxe déguisée.
- ÉDUCATION NATIONALE** : exclure toute idéologie de ce ministère et mettre à plat les techniques éducatives destructrices (méthode globale...).

III- SANTÉ/ÉCOLOGIE

- OBSOLESCENCE PROGRAMMÉE** : rallonger les garanties constructeurs à 10 ans minimum en assurant la présence des pièces détachées.
- PLASTIQUES** : interdire à très court terme la commercialisation des bouteilles en plastique, des verres et autres emballages polluants.
- LABORATOIRES PHARMACEUTIQUES** : affaiblir leur influence, états généraux de la santé et de l'hôpital.
- AGRICULTURE** : interdiction des OGM, des pesticides cancérigènes, des perturbateurs endocriniens, de la monoculture...
- REINDUSTRIALISATION** de la France afin de diminuer les importations et donc la pollution.

IV- GÉOPOLITIQUE

- OTAN** : sortie immédiate du traité de l'Atlantique Nord et interdiction d'engager l'armée française dans des guerres d'agression.
- FRANCAFRIQUE** : cesser le pillage et les ingérences politiques et militaires. Rendre l'argent des dictateurs et les biens mal acquis aux peuples africains. Rapatrier immédiatement tous les soldats français. Mettre fin au système du franc CFA qui maintient l'Afrique dans la pauvreté. Tisser des rapports d'égal à égal avec les états africains.
- IMMIGRATION** : empêcher les flux migratoires impossibles à accueillir ni à intégrer étant donné la profonde crise civilisationnelle que nous vivons.
- POLITIQUE ÉTRANGÈRE** : respect scrupuleux du droit international et des engagements signés

Ces 25 propositions vont changer immédiatement le quotidien des Français. Les simples articles 9 et 10 de cette charte peuvent rapporter jusqu'à 130 milliards d'euros par an au Trésor public. La France est un pays riche, son peuple vaillant et travailleur, elle n'a pas à vivre dans la misère.

* * *

Явор Конов

9 декември 2018

Отново без сняг по Коледа... ☹

(Поне така предвиждат; дано се опровергае...)

Засага предлагам тези прекрасни илюстрации на Йозеф Лада (1887-1957), когото (поне някои от нас) знаем от Швейк...

https://bg.m.wikipedia.org/wiki/Йозеф_Лада

https://www.facebook.com/joseflada.cz/posts/10155859179243144?comment_tracking=%7B%22t%22%3A%22O%22%7D

* * *

Явор Конов

9 декември 2018

Малко парижко настроение... (От някогашен Париж, от 40-те...) Наивизъм? Добре, защо не. Малко в повече "сладни", тук-таме? Бял кахър! При всички случаи: touchant („тушан“, докосващо, в см. и на затрогващо...).

<https://youtu.be/RyZ7zfwSjw>

(Надписът е от таткото. И снимката също.)

* * *

Явор Конов

18 ноември 2018

(Не е) неделна проповед

На фона на твърде много от това, което гледам и виждам, чета и разбирам, слушам и чувам, тук във face-а, а и къде ли не, смятам за добре да (подсетя да) се изгледа и прослуша (за някои от нас – може би за пореден път) този филм за големия Карл Рихтер. Най-малкото за да видим и чуем, с какви времена, същности и стандарти сме се разминали... (Надявам се, не за "вечни времена"; надявам се "махалото" да се върне, все някога...)

(Достолепен. Достолепие. Ето това, може би, в най-голяма степен не виждам в съвременността ни. Не само у нас... В замяна на show-характеристиките... Че и откровени клоунади, в немалко случаи.)

(Никак не искам да звуча назидателно, но май малко така се получи... Не е нарочно, респ. не е и случайно... За всеки случай обаче, поднасям си извиненията...)

<https://youtu.be/c80yKIT4A74>

* * *

Явор Конов

5 ноември 2018

ВАЖНО ЗА ТАТУИРОВКИТЕ!

Моя много, много близка медичка, вече от дълго време се занимава с въпросите на автоимунните заболявания. Вчера ми каза – и ми показа! – че е попаднала на данни, че... и ТАТУИРОВКИТЕ могат да отключат такива заболявания!

Признавам, че доста се поколебах, дали да споделя с всички вас (тъй разнородни в преценките си) тези сведения. (Не ми се иска да „изям” някой и друг „калай”, на всичкото отгоре, влагайки в това добронамереност, време и труд.) Но, в крайна сметка, реших да го направя. Дано е за добро! (Оставям настрана въпросите на естетиката, свързани с татуирането. Явно – хора – и виждания – най-различни.)

Ако се опитам лаконично да обобщя, алергичните реакции (т.е. алергиите, като заболявания) се състоят в свръхреакция (повишена чувствителност) на организма към едно или друго въздействие (на алергени, антигени) – свръхреакция на имунната (защитната) система на организма.

Що се отнася до АВТОИМУННИТЕ заболявания, там се включва самозащитата на организма, но вече срещу... СОБСТВЕНИ негови клетки, които продължават да са практически здрави, но в които нещо е променено под въздействие на външно тяло. Откъде идва фаталната, че и необратима грешка в реакцията на организма (в задействането на имунната му система)? Чуждо тяло, вкарано в организма, променя нещо в него, например модифицира аминокиселина в клетки. Поради което имунната (защитната) система на организма започва вече да „разпознава“ тези свои (иначе продължаващи да са здрави и добре функциониращи) клетки като... ВРАГОВЕ (патогени). И започва да произвежда съответните антитела, които да ги унищожават! СОБСТВЕНИ му клетки. А клетки с такива (вече модифицирани) аминокиселини има вече къде ли не из организма, тъканите и системите му... И организмът започва да унищожават практически здравите си тъкани и системи... В резултат настъпва САМОУНИЩОЖЕНИЕ.

А например багрила, ползвани при татуирането, може би променят нещо в белтъци (хипотеза)... Така или иначе, данните посочват, че татуировките могат да отключат заболявания като ПСОРИАЗИС, ЛИХЕН ПЛАНУС, ЛУПУС...

Автоимунните заболявания, вродени или придобити, НЯМАТ, уви (поне засега) лечение. Тушират (облекчават) се малко или повече чрез медикаментозно въздействие (имуносупресори), ПОТИСКАЩО ИМУННАТА СИСТЕМА – т.е. потискащо самозащитата на организма към, например, инфекции, което... (нека да не продължавам, моля).

И така: (ако поискате) вижте, разгледайте, прочетете, размислете, преценете, споделете...

https://www.slideshare.net/nvillamil/tattoos-44238086?fbclid=IwAR1eBVUQv0snP6YXFAJzj1WfGzdJDSUblLcTqpu_-k-EDsDBjwMnOwFBVc

* * *

Явор Конов

4 ноември 2018

Изгледах го отново, с най-голям интерес, радост и удоволствие. След (вече десетината...) години, когато го излъчвах и гледахме въкъщи по Mezzo.

Прекрасен, струва ми се ненадминат спектакъл, в който се срещат днешният ни 21-ви век (и по-скоро техният, френският) с опита им да възстановят(?) (по-скоро пресъздадат) постановъчно и интерпретационно тогавашните представления: и с начина на произнасяне на френския*, и с макияжа, и с костюмите, и с декорите, и със сценичното поведение, и пеенето и танцуването, и със свиренето (и с инструментите). Лицата, жестовете... И какви превъплъщения на едни и същи актьори-певци-танцьори в най-различни роли/характери...

(* Един-единствен коментатор във форума не харесва това "по испански" произнасяне на френския; но това не е испански, разбира се, а и испанският вероятно се е произнасял малко или повече различно тогава; едва ли е точно и тогавашният френски, по-скоро е един преднамерено и декламационно-театрално-предвзет, попроменен и попреувелечен като произношение – и то на сцена – а ла епохата на Молиер френски, от le Grand Siècle на Louis XIV, особеностите на който могат да се чуят и днес във френския изговор в Québec, Canada.)

Постановка и интерпретация и с изключителното чувство за хумор, ирония, подигравчийство (но с нито грам простотия, простаклък, дивотия и примитивизъм, тъй познат ми от други театри...). Представени са (и от Молиер в пиесата, и в тази ѝ постановка) хора от различните "нации": и французи от провинции(те), и испанци(те), и италианци (те)...

Ако знаете макар и малко френски или италиански, и не сте гледали този спектакъл, вижте го, моля! "Буржоата благородник" на Молиер, тази comédie-ballet, която е и в не по-малка степен истинска барок-опера от Люли (макар че барокът тръгва като контрареформационен римокатоликоиталиански отговор, а ние с Молиер-Люли "сме" в епохата и на територията на френския Класицизъм, но няма да се отклоня сега по тази тема).

Въпросното видео е със субтитри и на френски, и на италиански. Вярно, дългичко е (3 1/2 ч.), но би могло да се види на части (или поне – отчасти... ☺).

Тук има и преподаватели, и родители – покажете го и на деца(та си), ученици, студенти..., моля.

https://www.youtube.com/watch?v=TKuUqsR4WOY&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3kaO_7pjUHnr1VXna8rFrzZ4BKJKapa2HyydYK2wEvPyeZ4V3HBaaU_0

* * *

Явор Конов

3 ноември 2018

По повод (и по-скоро: във връзка) с този концерт (успех желая на колегите!), ви предлагам да си припомните историята на създаването на филма "Новият Вавилон" (преди 90 години: 1929) и музиката на Дм. Шостакович към него. Ако имате (намерите) час и половина, изгледайте го (отново?): в цялата му кинематографична наивност и великолепие (мога да ги сложа и в обратния ред: великолепие и наивност. И най-вече трагичност; с вечната трагичност на всяка борба за справедлив свят.)

И този филм е, като всяко нещо (неизбежно!), във и със епохата и времето си – с техните характеристики, мисловност, технологии, изкуства... В техните рамки...

С великолепната музика на Шостакович. Не можеш да го сбъркаш.

Невероятните – всъщност именно шостаковичови – метаморфози на Марсилезата, например, според случващото се в "картината", във филма... (Ами едновременното ѝ съчетание-прозвучаване с прочутия офенбахов канкан – адския, пъкления галоп от "Орфей в ада", от мин. 55:40)...

Една кино-опера(?) – да, опера (мн.ч. на opus) – вярно, без пеене, но с непрекъснатата музика, илюстрираща (осветляваща, драматургически удвояваща) визията, с насложени ѝ (където е неизбежно нужно) текстови (надписни) "речитативи".

Изглеждах го от край до край, че и с множество връщания и повторения... За какъв наивизъм говоря? От гледната точка на днешния (ни) цинизъм?! Изключително силен и въздействащ филм! Колкото със сценария, актьорите, режисирането, играта им, заснемането, изобщо визията си, толкова и с музиката на Шостакович. Творба шедевр. Вижте го – и прослушайте – наистина.

<https://www.bbc.com/russian/av/media-39421448>

https://ru.m.wikipedia.org/wiki/Новый_Вавилон

<https://youtu.be/4K9KKIAANp0>

The image shows a Facebook event poster for a concert. At the top left is the Sofia Philharmonic logo. The main text reads: 'ПЛАМЕН ДЖУРОВ диригент' (Plamen Djurov, conductor) and 'ВИСЕНТЕ КАМПОС тромпет' (Vicente Campos, trumpet). Below this, it says 'КАМЕРЕН АНСАМБЪЛ „СОФИЙСКИ СОЛИСТИ“ СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ'. A list of composers follows: 'В програмата: Георг Филип Телеман Сюита „Дон Кихот“, Барнаро Артола Мисага-Пламенс, Ферер Феран Мариса, Барнаро Монтеверде Дева Мария, Дмитрий Шостакович Новият Вавилон'. The event date is 'СБ, 10.11.2018 Г.' and the location is 'Зала "България" / Bulgaria Hall - Sofia'. There is a '★ Имам интерес' button and a notification from 'Lyudmila, Благвеста и 10 приятели'.

* * *

Явор Конов

31 октомври 2018

Софийски автобус... Halloween 2018? (Почти) тиквен цвят, вампирски(?) вид, престижна традиционна марка, модел от не знам кои минали години (минали, минали – но реално наше настояще, столично, на равнопост. стр. чл. на ЕС)... Та така.

Снимка: Я. Конов

* * *

Явор Конов

23 октомври 2018

Кой когато си ляга днес (или утре рано ☺), ето една прекрааасна турска приспивна песен – и чудесна анимация към нея.

(Но преди това, текста ѝ – на турски и на английски:

Dandini dandini danalı bebek
Mini mini elleri kınalı bebek
Annesi babası çok sever
Uyur büyür nazlı bebek
Huuu huuu huuu hu

Dandini dandini dastana
Danalar girmiş bostana
Kov bostancı danayı
Yemesin lahanayı
Huuu huuu huuu hu

Dandini dandini danadan
Bir ay doğmuş anadan
Kaçınmamış yaradan
Mevlam korusun nazardan
Huuu huuu huuu hu

Dandini dandini danalı baby
Baby with tiny little henna hands (1)
His parents love him (2)
The coy baby sleeps and grows.
Hee eee eee hee eee eee

Dandini dandini dastana
The cattle entered the garden
Gardener, banish the cattle
Do not let them eat all the cabbages.
Hee eee eee hee eee eee

Dandini dandini danadan
A moon was born from a mother's womb (3)
Spared from all harm
Protected from the evil eye.
Hee eee eee hee eee eee

(А аз отивам на вечеря... Приятна вечер!)

<https://www.youtube.com/watch?v=mdPQrpOrUxs&fbclid=IwAR1HXr1kWN3cMzcEH-GwTPFcT06DYRPDWIkwyUGCV982BAATRHwzg8Mz4&app=desktop>

Ами тази азербайджанска!:

<https://www.youtube.com/watch?v=krALGaKykFM&feature=youtu.be&fbclid=IwAR1ZYK8PcElMeKMngTa8ZhkKn5wpCVHFTEFYAJQyqNIEbbUOdXj2uc-xt0A>

* * *

Явор Конов

23 октомври 2018

Приятели и фейсбукприятели,

Благодаря (текущо) на всички за пожеланията за рождения ми ден!

Наистина, в последните години им се радвам все по-малко на рождените си дни... (Годините си вървят, защото.) Но сутринта в колата, на път за училище, А. отново ме ококори:

„ – Тате, радвай се на рождения си ден!

– Защо?

– Защото измина още една година.

– Е, да де! Измина още една година от живота ми...

– Ема мина, нали? Защото ако нямаше рожден ден, вече щеше да имаш смъртен ден (!!!), Я. К.). А и годината ти мина хубаво, сред приятни хора... Имаше и ваканция (!!!), бяхме и на море...“

Та така. Радвайте се на годините си, приятели! И да изминавате и изминете колкото се може повече от тях сред приятни хора (поне някои...).

* * *

Явор Конов

14 октомври 2018

Добро неделно утро (семейни и несемейни ;))!

Епохи, култури, общества, състояния, семейства...

Корнелис Трост (Cornelis Troost, 1696-1750, Амстердам):
семейство около клавесин (1739)

https://artsandculture.google.com/asset/family-group-near-a-harpsichord/3AHl3uAA_4d7aQ?hl=en&ms=%7B%22x%22%3A0.5%2C%22y%22%3A0.5%2C%22z%22%3A8.616690616125661%2C%22size%22%3A%7B%22width%22%3A3.1302059272928164%2C%22height%22%3A1.2375041580219404%7D%7D

* * *

Явор Конов

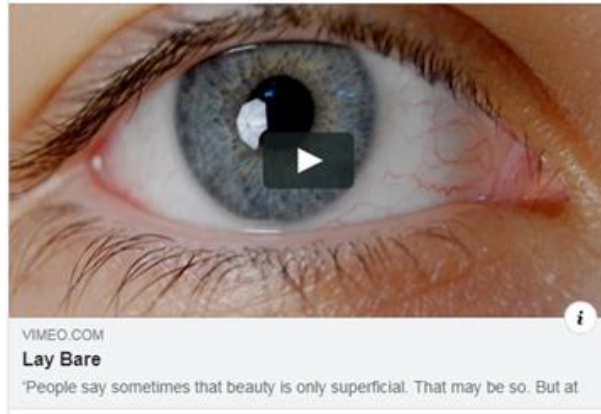
13 октомври 2018

Вчера насочих вниманието ви, едно след друго, към няколко истински шедевъра на късометражната анимация (могат да се видят на "стената" ми).

Удивих се от почти пълната липса на реакция...

(Затова?) сега (малко злобничко?) ви предлагам и ето този (с опасност някои от вас да се погнусят и дори фрустрират сексуално...?, но - това е положението).

(Да сложа ли надпис "Филмът не се препоръчва за лица под ?? години"?)

<https://vimeo.com/282497036?fbclid=IwAR2JyY9k2ITL6qpLjCQgNYKXVEzJRjSV-PH0KOb3cuxU9m8XdSiZSwkC7U>

* * *

Явор Конов

12 октомври 2018

Великолепно! Фино, изящно, тъжно, но все пак с щастлив (кино, понеже) край.
Вижте го.

<https://www.youtube.com/watch?v=BbP4m0qXh3w&feature=share>

* * *

Явор Конов

12 октомври 2018

И този е страхотен! СтахотЕЕЕн! Вижте го непременно! (Комуто се хареса, нали...)

(Днес нещо ми се "оформи" Ден на Анимацията! По-точно: полу-ден и вечер. Прекрасни часове!)

<https://vimeo.com/24051768?ref=fb-share&fbclid=IwAR2jZvrLjY98EoFY2JSYsRKL8z3IOo1f5Lr9VPyWiKpNolsXbnTfsm0F1jA>

* * *

Явор Конов

12 октомври 2018

И това е много суперско! И много сладко!

Какви ли не анимационни техники... Ама само с техника не става. Иска и КРЕАТИВНООСТ! И, преди това: КУЛТУРААА...

(Извинявам се за КРЕЩЕНЕТО с главните букви, ама... 😊)

YOUTUBE.COM
Her Morning Elegance / Oren Lavie
Oren Lavie facebook page: <http://facebook.com/OrenLavieOfficial> Watch the

https://www.youtube.com/watch?v=2_HXUhShhmY&feature=share

Явор Конов
12 октомври 2018 г. · 🌐 · 📌
<https://youtu.be/MFLSpHtfpq4>

YOUTUBE.COM
"Chinti". The short animation film
The short animation film by Natalia Mirzoyan. The film is made of different

<https://www.youtube.com/watch?v=MFLSpHtfpq4&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3ubDS7or2noGISDK30KKhHi5liZgE8xwoICSPjiideJW4BGsGgalRmSTg>

* * *

Явор Конов

12 октомври 2018

Също много впечатляващо... Поне като "техника". Но не само...

https://vimeo.com/155572038?ref=fb-share&fbclid=IwAR2CZb7Am_O3eflgLsWVG_yKoNKJ39lawXexorREsc5IUcA3eYX2Av9osSY

https://www.youtube.com/watch?v=QsC1aSu7Dlw&feature=youtu.be&fbclid=IwAR2jywXlpXSPvJogGgAOM2-TV2gZz_xMJVI2H1amt8yJgVikbjh3R3tDPJQ

* * *

Явор Конов

9 октомври 2018

Който го е пил, знае за какво става дума.

Приятен следобед!

Снимка: Я. Конов

И всичко най-добро на всички!